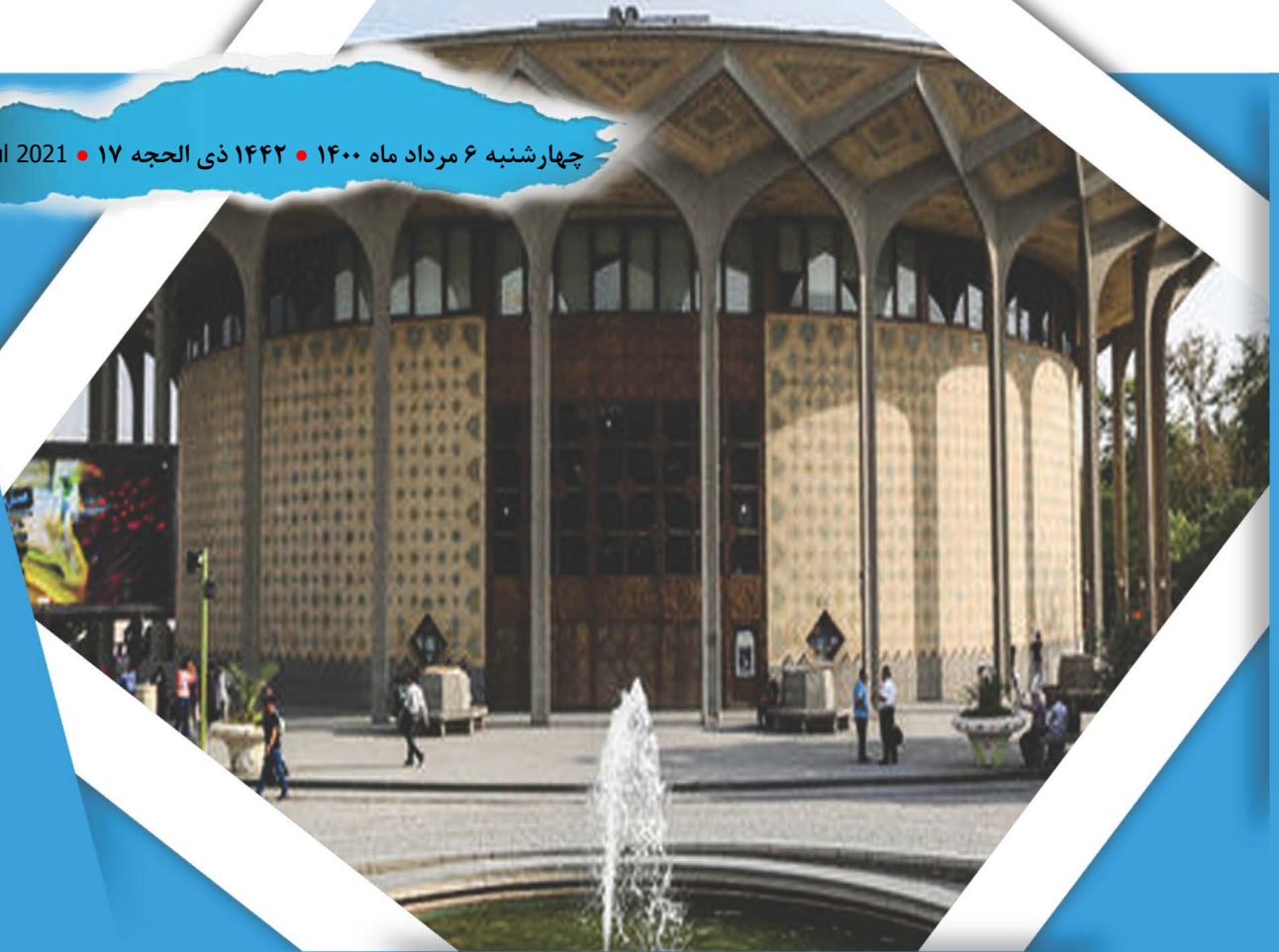

چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۲ ذی الحجه ۱۷ • 28 Jul 2021

نگاهی به رسانه‌ها

بازتاب اخبار تأثیر در روزنامه‌ها

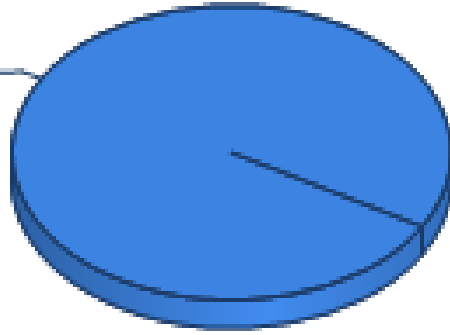
تعداد کل محتوا : ۲۶

روزنامه

۲۶

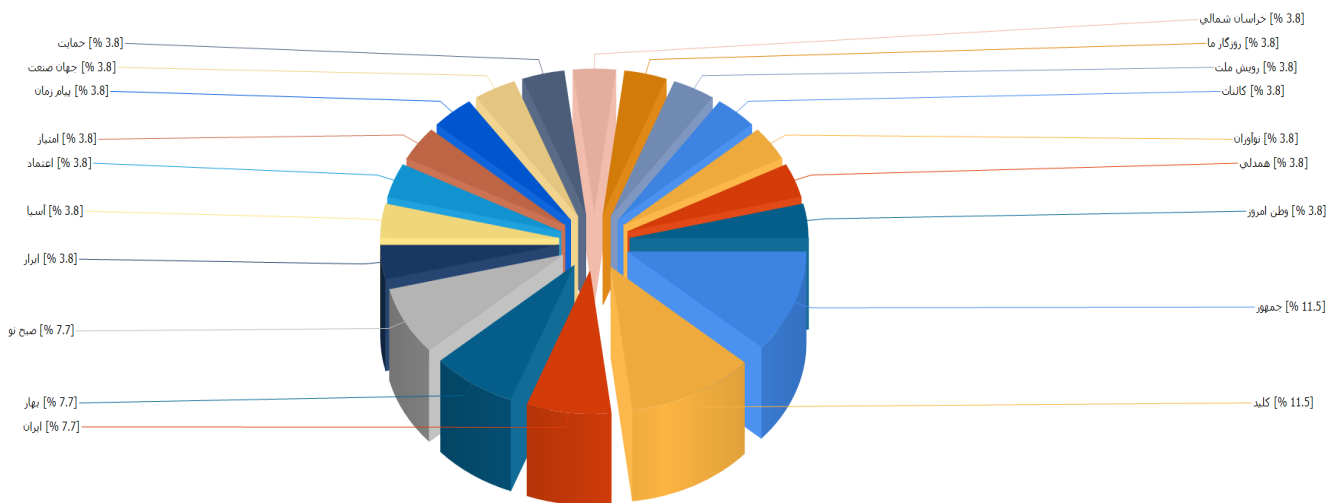
روزنامه: 100.00 %

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۱/۵	۳	جمهور	۱
۱۱/۵	۳	کلید	۲
۷/۷	۲	ایران	۳
۷/۷	۲	بهار	۴
۷/۷	۲	صبح نو	۵
۳/۸	۱	ابرار	۶
۳/۸	۱	آسیا	۷
۳/۸	۱	اعتماد	۸
۳/۸	۱	امتیاز	۹
۳/۸	۱	پیام زمان	۱۰
۳/۸	۱	جهان صنعت	۱۱
۳/۸	۱	حمایت	۱۲
۳/۸	۱	خراسان شمالی	۱۳
۳/۸	۱	روزگار ما	۱۴
۳/۸	۱	رویش ملت	۱۵
۳/۸	۱	کائنات	۱۶
۳/۸	۱	نوآوران	۱۷
۳/۸	۱	همدلی	۱۸
۳/۸	۱	وطن امروز	۱۹
۱۰۰	۲۶	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	نمی توانم از تئاتر دور باشم	آسیا
۸	تئاترهای روی خط قرمز کرونا	ابرار
۹	قبل از برخورد سر به جسم سخت	اعتماد
۱۰	تعطیلات کرونایی با تئاتر چه کرد؟	امتیاز
۱۱	طنز تلخ ضحاک بر صحنه	ایران
۱۲	هادی مرزبان: نمی توانم از تئاتر دور باشم	ایران
۱۳	«چهار فصل» منتظر نارنجی شدن تهران است	بهار
۱۴	کمک ها در حد مسکن های موقتی است	بهار
۱۵	اعتماد به «ببو» سخت ترین کار دنیاست	پیام زمان
۱۶	از سرگیری تمرین های «دکتر نون»	جمهور
۱۷	انتشار فراخوان اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران ۱۴۰۰	جمهور
۱۸	تعطیلات کرونایی با تئاتر چه کرد؟	جمهور
۱۹	تئاترهای روی خط قرمز کرونا	جهان صنعت
۲۰	تمدید مهلت ارسال آثار به جایزه تئاتر سرو	حمایت
۲۱	آبان؛ شانزدهمین جشنواره تئاتر استان	خراسان شمالی
۲۲	انتشار فراخوان اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران ۱۴۰۰	روزگار ما
۲۳	روایت خانواده ای با مشکلات زیاد در یک نمایش پر هزینه!	رویش ملت
۲۴	تحصیلکردگان تئاتر در کافه ها کار می کنند	صبح نو
۲۵	دانشجویان در دوران کرونا، عمیق تر شده اند	صبح نو
۲۶	ایرج راد: تئاتر هرگز حمایت معنوی نشده است	نوآوران
۲۷	کار تئاتر برانگیختن اندیشه است	همدلی
۲۸	مهلت ارسال آثار به جایزه سرو تمدید شد	وطن امروز
۲۹	تئاترهای روی خط قرمز کرونا	کائنات
۳۰	«چهار فصل» منتظر نارنجی شدن تهران است	کلید
۳۱	تئاتر مولوی همچنان تعطیل است	کلید
۳۲	کمک ها در حد مسکن های موقتی است	کلید

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

نمی توانم از تئاتر دور باشم

تصریح کرد: من نمی توانم از تئاتر دور باشم. این روزها دلم خیلی برای هادی مرزبان تنگ شده و فکر می کنم که از مرزبان و شرایط او، سالن و خود تئاتر دور شده ام که دلیل این امر وضعیت کرونایی پیش آمده طی ۲ سال گذشته است. مرزبان در ادامه تأکید کرد: کرونا همه ما را بلا تکلیف گذاشته و تمام برنامه ریزی ها را به هم زده است. کارگردان نمایش «دکتر نون» درباره زمان مدنظر برای اجرای عمومی این اثر نمایشی، یادآور شد: تمرین ها که شروع شده باید ۱ ماه ادامه داشته باشد و در صورتی که کرونا وضعیت را به هم نریزد، اجرای عمومی «دکتر نون» را از شهریور سال جاری در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر آغاز خواهیم کرد. این هنرمند تئاتر در پایان سخنان خود با بیان اینکه بیش از ۱ سال است که زمان اجرای «دکتر نون» به دلیل شرایط کرونایی تغییر می کند و تمرین های گروه همچنان ادامه دارد، متذکر شد: شرایط موجود شرایط سختی است و در تاریکی حرکت می کنیم.

هادی مرزبان، کارگردان تئاتر گفت: در صورتی که کرونا وضعیت را به هم نریزد، اجرای عمومی «دکتر نون» را از شهریور سال جاری در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر آغاز خواهیم کرد. هادی مرزبان کارگردان تئاتر که قصد دارد نمایش «دکتر نون» را در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه ببرد و چند ماهی است که تمرین های این اثر نمایشی را شروع کرده بود، درباره وضعیت فعلی تمرین و تولید نمایش «دکتر نون» به خبرنگار مهر گفت: ما تمرین های نمایش «دکتر نون» را که به دلیل شرایط قرمز کرونایی تهران متوقف کرده بودیم از سر گرفتیم. مدیریت مجموعه تئاتر شهر این لطف را به ما داشت که سالن اصلی مجموعه را برای تمرین در اختیار ما قرار داده که برای حفظ پروتکل ها و حفظ سلامت اعضای گروه فضای بزرگ و مناسبی است. وی با بیان اینکه باید تمرین های «دکتر نون» را مجدداً شروع می کردیم تا کار برای اجرا آماده شود،

تأثیرهای روی خط قرمز کرونا

هرچند بر اساس آمارها وضعیت تهران از نظر همه گیری کرونا همچنان قرمز است ولی تعدادی از گروه‌های نمایشی تصمیم گرفتند با اتمام تعطیلات شش روزه تهران و البرز بار دیگر روی صحنه بروند. به گزارش ایسنا، تداوم اجراهای نمایشی یکی از مطالبات بخشی از جامعه تئاتری است که معتقدند وقتی همه امور زندگی در جریان است، سالن‌های تئاتر هم باید به فعالیت خود ادامه بدهند. آنان بر این باور هستند که پروتکل‌های بهداشتی و اصل فاصله گذاری اجتماعی در سالن‌های تئاتر بیش از محیط‌هایی همچون رستوران‌ها، کافه‌ها و مراکز خرید رعایت می‌شود. با این حال سالن‌های دولتی همچنان در تعطیلی به سر می‌برند ولی بسیاری از سالن‌های خصوصی چراغ خود را روشن نگه داشته‌اند. از شب گذشته نیز دو اثر نمایشی جدید اجرای خود را آغاز کردند. چیره شدن بر تردید الهام پایه نژاد که مدتی در صدد اجرای نمایش کافه‌ای «لاموزیکا» بود، بعد از مشورت با دیگر اعضای گروه اجرایی این نمایش بر تردیدهای خود چیره شد و این اثر نمایشی از شب گذشته، دوشنبه چهارم مرداد ماه اجرای خود را با حضور محمد رحمانیان آغاز کرد. «لاموزیکا» نوشته مارگریت دوراس است که با کارگردانی پایه نژاد اجرای خود را در کافه گالری باروک آغاز کرده است. این نمایش با بازی الهام پایه نژاد، احسان کریمی و فائزه محمدی هر شب ساعت ۲۰ و به مدت ۵۰ دقیقه اجرا می‌شود. از «بیو» تا کشتارهای همگانی نمایش «بیو» دیگر اثر تازه‌ای است که اجرای خود را از شب گذشته آغاز کرده است. این نمایش نوشته و کار می‌هایر شیروانی است و بازیگران آن (به ترتیب الفبا) پرستو الماس، نیکو پشتون، عماد جاویدپور و مسعود رمضانی هستند. این اثر نمایشی هر شب ساعت ۲۰ و سی دقیقه و به مدت ۹۰ دقیقه در سالن گلایل شهرزاد اجرا دارد. در همین مجموعه چند نمایش دیگر نیز روی صحنه می‌روند. «شب جنایتکاران» نوشته‌ی خوزه تریناست که مهدی مجبلی (سهاب) آنرا ترجمه، تهیه و کارگردانی کرده است. شیرین عطالهی، محمدرضا حسن زاده، سوگند دینانی، نازی نخجیری و امید امیر در این نمایش به ایفای نقش پرداخته‌اند. این نمایش در سالن صنوبر از ساعت ۲۰:۳۰ اجرای خود را آغاز می‌کند. نمایش «خاک سفید» نوشته محمود احدی نیا به کارگردانی محمدرضا هلال‌زاده و تهیه کنندگی حمید علما دیگر اثری است که در سالن ارکید مجموعه شهرزاد روی صحنه است. صادق برقعی، فرید رحمتی، میلاد معیری، مهدی یگانه، نسا یوسفی، حسین کریمی، محسن رضوی‌نیا، علی اسحاقی، سحر بهرامی، علی پویا قاسمی، المیرا صارمی و سهیل ناچی به ترتیب حضور در صحنه بازیگران این نمایش هستند. این نمایش هر شب ساعت ۱۹:۳۰ و به مدت ۷۲ دقیقه روی صحنه می‌رود. «بازی‌های کشتار همگانی» به کارگردانی بهروز سروعلیشاهی دیگر نمایشی است که در سالن صنوبر شهرزاد روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی به نویسندگی اوژن یونسکو و ترجمه زنده‌یاد داوود رشیدی با بازی مهدی بازدار، آیت بی‌غم، احمد حامدی، حسام زرنوشه، ملیکا شهاب، عبدالرضا صفری دریایی، نسترن صفری، ساره گندمی، سهیلا مفیدی، لیلا مفیدی، شاهین ملک‌زاده، سعید نبوی، محمد امید دوست، سهیل خبازنژاد و پویا محسنی روی صحنه می‌رود. ساعت اجرای این نمایش ساعت ۲۰ و مدت زمان آن ۹۰ دقیقه است. مهرگان میزبان «خوک هندی» است. استاما خانه نمایش مهرگان در روزهای گرم تابستان میزبان نمایش «خوک هندی» به کارگردانی رامین دولت‌آبادی است. این نمایش نوشته سیاستین تی یری و با مترجمی ساناژ فلاح فرد، طراحی و کارگردانی رامین دولت‌آبادی و تهیه‌کنندگی امین صدر، ساعت ۱۸:۳۰ در سالن یک خانه نمایش مهرگان روی صحنه است. نگار عزیزی، محمد براتعلی، فائزه ثنائی، لاله حشمت پسند و امیرحسین نعیمی در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند. «مطلق» در نوفل لوشاتو نمایش «مطلق» به کارگردانی راد پورجبار و تهیه کنندگی کاوه سجادی حسینی در عمارت نوفل لوشاتو به صحنه می‌رود. «مطلق» به نویسندگی راد پورجبار و حمیدرضا هدایتی با بازی مهیار قزل سولفو، مهناز افتاده نیا، نعیمه دوستی، هانیه مقدم، آوا طلوعی، جلال محبی، توحید لوسانی، حامد مهدی نژاد، مجید عراقی، محمد جواد شفیعی و سینا قاسمی روی صحنه می‌رود. این نمایش ساعت ۲۰ و به مدت ۷۰ دقیقه اجرا می‌شود. «خدای کشتار» همچنان روی صحنه است. تماشاخانه مشایخی هم این روزها میزبان نمایش «خدای کشتار» به نویسندگی یاسمینا رضا، مترجمی پویا وکیل‌زاده و کارگردانی شاهین چگینی است. بازیگران این نمایش مهدی اسدی مهشاد اسلام‌زاده کیانا حسین‌پور مهدی خلیلی درسا درخشان علی شایقی امیر کردی سمانه کمالی، هلیا کوشکی هستند. متی بیضایی در دیوار چهارم جان می‌گیرد. تماشاخانه «دیوار چهارم» هم در نخستین روزهای مرداد ماه میزبان ۳ نمایش است. «نئاندرتال‌ها» به نویسندگی و کارگردانی متین اوجانی هر شب ساعت ۲۱ در این تماشاخانه روی صحنه می‌رود. این نمایش یک نمایش کم‌دی سیاه است و بازیگران آن زهره بختیاری، وحید الهویی، محمد مهدی توکلی زاده، روناک برخوردار، امیر مرشدزاده، محمدحسین رضایی، ماهان رهشناس، شهیاد غفوری هستند. «مشاهدات» کار مجتبی کاظمی دیگر اثری است که در این تماشاخانه روی صحنه می‌رود. حسام افسری و حسین طهماسبی بازیگران این اثر نمایشی هستند که هر شب ساعت ۱۹ و به مدت ۶۵ دقیقه اجرا دارد. این تماشاخانه همچنین میزبان نمایش «در حضور باد»، نوشته بهرام بیضایی و کار علی جهانچونیاست که با بازی رضا رشیدی اقدم، نشاط رازانی، علی جهانچونیا روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی ساعت ۱۷ به مدت ۵۰ دقیقه اجرا می‌شود. «ژاندارک» در تماشاخانه ملک تماشاخانه «ملک» هم این روزها شاهد اجرای نمایش «ژاندارک» به کارگردانی افشین واعظی است که هر شب ساعت ۱۸ و ۳۰ و به مدت ۷۰ دقیقه اجرا می‌شود.

نقد نمایش «پس از برخورد جسم سخت به سر»

قبل از برخورد سر به جسم سخت

استادیوم ورزشی (خیابانی) خون‌پا نیزداد، هر چند که تمام وقت روز ۲۹ اسفند (روز ملی شدن صنعت نفت) را به عنوان عزت‌ترین روز زندگی‌اش، یعنی تولد مادر چا برند او نیز ناچار می‌شود که روحیه انقلاب‌گری خود را بر دیواره تاریخ نگار حک کند و آن را به ابدیت پیوند بزند. نمایش روانشناسانه «پس از برخورد جسم سخت به سر» بی‌تعارف و بی‌تکلف می‌خواهد مخاطب را در موقعیت قرار دهد که همان ترحم زندگی کردن در ذهنی چنین ناسامان است که عینی بی‌منطق را به وجود آورده است. شاید خوابیدن بهترین تجویز برای این شوره‌ده حالی‌بیداری باشد.

ماهیت هستی‌اش او بران نماید. ایزود آخر نمایش به کاراکتری می‌پردازد که به نوست خودش را به دیگری و زمانی منفی شده کوچ می‌دهد. بازیگر در این ایزود (بازی شهاب حدادی) با قهرستی از کاراکترهای دغدغه‌آور رسوب شده در باطن مواجه است که در بزنگاه‌های مختلف همچون پتگی به صورت او کوبیده می‌شوند. از مصدق، سپهبد رزم‌آرا و سرلشکر راهدی تا قاضیان اسلام و جبهه ملی، سیر تاریخی تصور یافته‌ای می‌شوند که مدام بر او واقع می‌شوند. کاراکتر در نهایت سکوت را به سخنرانی ترجیح داده و ترجیح می‌دهد به خاطر قیمت نفت، به واسطه در زیر دست و با ماندن در شلوغی‌های

نمایش «پس از برخورد جسم سخت به سر» به فرم ایزودوار خود تنها به داستانتک‌های کوتاه برسوزن‌هایش اکتفا کرده که مینیمال نمود پیدا می‌کند، ولیکن دغدغه‌های اجتماعی-سیاسی موافقت با عادت شده که ترکیب مضمونی روایت‌ها با همدگر هم‌راستا باطن و پارودی‌های اعتراضی موقعیت برسوزن‌ها با طنز و پارودی‌های اعتراضی هم‌راه است. البته که تفسیر گذشته به صورت مجزا را در ایزود به عنوان بخشی از قسه در نظر گرفته شده که منجر به تحول شخصیت در مکان و زمان حال شده است. مکالمندی در این نمایش به گونه‌ای است که بهبودگی و سرگردگی را بر هر سه کاراکتر به شکل بی‌رحمانه‌ای تحمیل کرده و آنها را به صورت انسان‌های مفهومی زده در مقابل دیدگان تماشاگران به‌بیدار کرده است. در نتیجه این مکان واحد یعنی تیمارستان است که فضای خود را به صورت مفهومی انزاعی عیان می‌سازد که باعث شده آدم‌های نمایش در آن دچار از خودبیگانگی، اضطراب درونی و آشوب‌های بیرونی گردند. سیال ذهنی که در کاراکترها موج می‌زند باعث می‌گردد که مسأله هر یک از آنها به چند جانبه‌گری سوق پیدا کند که وحدت همه آنها به سمت بومی‌گری انتخاب موبولوگ برای این نمایش بسیار خوشندانده بوده است. به طوری که با تغییر باسازهای که به سمت سولی‌لوگ نشدن دارد، از گذشته‌های سخن می‌زند که با برخورد جسمی به سر به صورت بیماری روحی-جسمی استمرار یافته است.

نمایش‌های بیست مدرن توانسته‌اند در سال‌های اخیر مخاطبان خود را بین تئاتر دوستان پیدنا کنند. نمایش‌هایی که چندان به مرزبندی‌های تئاترهای ژانرالیستی اعتقاد ندارند و تمام تلاش خود را می‌کنند که از چارچوب تعریف‌های رایج در تئاترهای کلاسیک‌ها گردند و هر چه بیشتر شیوه‌های غیرنالیستی را در پیش گیرند. نمایش‌هایی که در آنها زبان نقش‌نمایی را ایفا می‌کنند و شاید همین عامل تعیین‌کننده است که به شالوده‌شکنی دست می‌زنند و با برخورد گزینشی که به مفاهیم کلمات دارد، سلیقه مخاطب را در گستره‌ای بزرگ‌تر از دریافت کلمات قرار می‌دهند. معمولاً در چنین نمایش‌هایی متن، به صورت کولاژ البته موزایی و بدون در نظر گرفتن منطق حاکم و عرف چیده شده‌اند. زبان این چنین نمایش‌هایی به هیچ عنوان نمایان‌نماینده که از طرف تماشاگر شناسایی شوند یا حتی به آنها پاسخگو باشد. به تبع آن روایت می‌خواهد موضوعی را به تماشاگر به صورت مبهم و پیچیده بگوید که هیچ‌گاه متکی بر زبان گفتاری عامیانه نیست و با استفاده از تکنیک‌های چون تکرار جملات، ادبی جملات تا تمام، سکون و البته سکوت بیشتر از آنکه در پیام‌رسانی تأکید داشته باشد، ماهیتی فضاشار داشته باشد. طبیعتاً کلام در نمایش‌های بیست مدرن، بسیار بی‌نظم و هرج و مرج زده جلوه می‌نماید که گاه در وادی تناقض با آنچه گفته است کام می‌گازد.

آرژوراب کیانی

کشی‌های کلامی در هر ایزود، اعضای انحصاری و دراماتیک هر کاراکتر می‌شود، به طوری که این فرم روایی باعث می‌شود که زمان حال تماشاگران مبدل به زمان گذشته برسوزن‌های هر ایزود گردد. اما این فرم توانسته تماشاگران را از وضعیت لفظی در آورد و در واقع با رسمیت شناختن تماشاگر، دیوار چهارم این تیمارستان را حذف نماید. تماشاگر که هم‌زمان با رسان بدن و تکیه و همچنین زبان کلام بازیگر معارف است نمی‌تواند لحظه‌ای درنگ کند، زیرا مجبور است فکر خود را برای آسان‌های جهان نمایش که ماری از فکر شده‌اند خرج کند. ایزود اول نمایش که فضا عاشقانه زن جوانی است که ملیس به رخت پاره است، مدام در حال شفت شخصیتی است که از خود بودن خسته شده است و نوبزهای ذهنی او باعث گردیده که فضای آرام و نسکین یافته تیمارستان را سا ترافیک خیابان‌داری‌اش تاخت بزند. این زن جوان (با بازی عارف معماریان) با آنکه می‌خواهد بایندگی خود به عقاید سستی را نشان دهد، در مهلکه‌ای تحمیل شده‌ای معشوقه‌اش (افشین) دیگر نمی‌تواند سه‌سالم به در برده و دلیل ضربه وارد شده، به پریشان آحوالی‌ای مبتلا می‌شود که مجبور می‌شود از هویت زنانه‌اش (با بریدن تعدد موهایش) و از علاقه‌اش (رقص باله) فاصله بگیرد و همچون فوئالیست‌های بازنشسته کفش‌های باله خویش را به دیوار اسارت خویش بسپارد. در ایزود دوم، تماشاگر شاهد تقارن چگونه مرد جوانی است که به سبب علاقه به خواننده غیرمجاز امریکایی و طرد شدن‌گی از جانب عشق خود (رویا)، می‌خواهد شبیه هر کسی گردد غیر از خودش. این دگرذینی و روحیه جلوه‌گری برای این شخصیت (با بازی هادی احمدی) آنچنان او را دچار از خود بیخود شدن‌گی می‌کند که مسحه تئاتر که همان اتاق تیمارستان است را با صحنه استیج خوانندگی اشتباه می‌گیرد. این کاراکتر به قدری در دیده شدن از آدم‌های بی‌ارمونی‌اش ندید گرفته شده که در نهایت ناگزیر می‌شود از نقشی که بازی می‌کند با همان خصوصیت غیر جدی که دارد استعفا دهد و کلاه شاپوی خود را همچون نفر قبل به عنوان تنها

نمایش‌های بیست مدرن توانسته‌اند در سال‌های اخیر مخاطبان خود را بین تئاتر دوستان پیدنا کنند. نمایش‌هایی که چندان به مرزبندی‌های تئاترهای ژانرالیستی اعتقاد ندارند و تمام تلاش خود را می‌کنند که از چارچوب تعریف‌های رایج در تئاترهای کلاسیک‌ها گردند و هر چه بیشتر شیوه‌های غیرنالیستی را در پیش گیرند. نمایش‌هایی که در آنها زبان نقش‌نمایی را ایفا می‌کنند و شاید همین عامل تعیین‌کننده است که به شالوده‌شکنی دست می‌زنند و با برخورد گزینشی که به مفاهیم کلمات دارد، سلیقه مخاطب را در گستره‌ای بزرگ‌تر از دریافت کلمات قرار می‌دهند. معمولاً در چنین نمایش‌هایی متن، به صورت کولاژ البته موزایی و بدون در نظر گرفتن منطق حاکم و عرف چیده شده‌اند. زبان این چنین نمایش‌هایی به هیچ عنوان نمایان‌نماینده که از طرف تماشاگر شناسایی شوند یا حتی به آنها پاسخگو باشد. به تبع آن روایت می‌خواهد موضوعی را به تماشاگر به صورت مبهم و پیچیده بگوید که هیچ‌گاه متکی بر زبان گفتاری عامیانه نیست و با استفاده از تکنیک‌های چون تکرار جملات، ادبی جملات تا تمام، سکون و البته سکوت بیشتر از آنکه در پیام‌رسانی تأکید داشته باشد، ماهیتی فضاشار داشته باشد. طبیعتاً کلام در نمایش‌های بیست مدرن، بسیار بی‌نظم و هرج و مرج زده جلوه می‌نماید که گاه در وادی تناقض با آنچه گفته است کام می‌گازد.

نمایش «پس از برخورد جسم سخت به سر» به بوستندگی و کارگردانی «مسجد داستانی» نمایش‌است که طرح داستانی ناآشناهم در آن به مشخصه‌های نمایش‌های بیست مدرن همانند است. نمایشی که در ساختار ایزودیک خود، به خطی نمودن داستان‌های روایت شده‌ای تکیه کرده است که می‌خواهند با یکدیگر از تمام جنبه‌های داشته باشند. در نمایش فوق، تماشاگر با سه اجرای متفاوت مواجه است که در کنار یکدیگر فضا روایت داستان سه بیماری روانی را دارد. در دنیای نمایش که فضاهای کاراکترها در ظاهر از یکدیگر گسستگی دارند، بیوستگی وضعیت قربانی شدن آنهاست که این سه بیمار بستری در تیمارستان را به یکدیگر به دلیل وجه تشابه در هم مکانی و نه هم‌زمانی وصل کرده است. این قربانیان محسوس شده، به دلیل برخورد جسمی سخت به سرشان جهان عبت زده و جنون امیر خویش را آنچنان به رخ تماشاگر می‌کشاند که حریت جسم‌های خیره شده به آنها را بر می‌انگیزند. البته مخاطب در این نمایش، به دلیل استفاده کاراکترها و سوییچ شدن بیایی حالت‌های روانی آنها با شخصیت پردازی واحد و متنسجمی بر خورده نمی‌کند. در نتیجه توصیف انسان در نمایش «پس از برخورد جسم سخت به سر» این گونه است که خود او دیگر از جایی به بعد معانداندر و موضوعیتی که بر زندگی او سایه‌انداخته، حائز اهمیت می‌گردد.

با اینکه نمایش «پس از برخورد جسم سخت به سر» با زبان روشن و واضحی در انتها ایزودها برای کاراکترهایش متنور نیست و گویا عارضه روانی آنها را در دیوار فرض می‌کند، گرگه‌گشایی هر ایزود به صورت مستقل به نگره‌افکنی که به فضاشاری متکثر شده‌ی مسپارد. در هر ایزود، کاراکترها از منظر تکنیک روایت در نگاه به گذشته و شرح داستان‌های عامه‌پسند و بعضاً پیش یا افتاده‌ای که دارند اشتراک دارند. همه آنها هم‌بوسا با تم و کانسیپت نمایش هستند. در ظاهر امر این گونه به نظر می‌آید

برگزادگان مطرح کرد؛

تعطیلات کرونایی با تئاتر چه کرد؟

باید پیش قدم باشد و از آن طرف هم دیرتر از بقیه فعالیتش را از سر بگیرد. الان کرونا فقط تماشاگران تئاتر را تهدید می‌کند و از نظر آقایان تنها افرادی که وارد سالن‌های تئاتر می‌شوند، کرونا می‌گیرند؟ تئاتر تحریف ما در حال مرگ است و دیگر کسی به آن اهمیت نمی‌دهد و به نظر می‌رسد بزرگان تئاتر ما هم فقط سنگ خودشان را به سینه می‌زنند و دنبال مطالبات خودشان هستند.

وی یادآور شد: مشکل جامعه تئاتر این است که پشت هم نیستند و هرکس به فکر منافع شخصی‌اش است. منتهی برای تئاتر کار کردن ما نیست چون خودمان این حرفه را از روی عشق و علاقه انتخاب کرده‌ایم اما نباید این تئاتر بی پناه را آنقدر تحقیر کنند و بزنند. در طول این سال‌ها ما حتی نتوانستیم یک بار هم مجتبی حسینی معاون هنری ارشاد را ببینیم در حالی که زنده یاد علی مرادخانی با تمام انتقاداتی که به عملکردش وارد بود، حداقل فرد در دسترس بود و ما می‌توانستیم او را ببینیم.

این کارگردان در پایان یادآور شد: مساله مورد توجه دیگر عملکرد انجمن هنرهای نمایشی است. چرا باید بودجه ما در گرو یک شرکت خصوصی باشد که آن هم در ۲ سررسید بلندمدت پول‌های ما را در یک حساب خصوصی می‌گذارد و همین مساله باعث شده در دادن مطالبات هنرمندان آنقدر تعلل شود. ما برای گرفتن پول خودمان هم باید مدام با این آقایان چانه بزنیم در حالی که وظیفه‌شان است حق و حقوق ما را پرداخت کنند نه اینکه به هرکس دوست داشتند پول بدهند و میزان کمک هزینه را خودشان تعیین کنند.

وی با اشاره به زبانی که این تعطیلی‌ها به نمایش وارد کرده است، گفت: قبل از اعلام تعطیلی یک هفته‌ای تهران تمام بلیت‌های نمایش ما برای روز سه شنبه ۲۹ تیرماه پیش خرید شده بود و بلیت‌های خریداری شده به هفته بعد انتقال یافت اما متأسفانه الان از ۵۰ نفری که بلیت خریده بودند تنها ۸ نفر بلیتشان را تمدید کردند و بقیه انصراف دادند. البته این وظیفه سایت فروش بلیت است که با مخاطبانی که بلیت خریده‌اند تماس بگیرد و برای انتقال بلیتشان به یک روز دیگر با آنها هماهنگ کند. از طرف دیگر در شرایط این روزهای جامعه حتی نمی‌توانیم تبلیغ کنیم چون دیده نمی‌شود و فقط هزینه‌مان هدر می‌رود. ما داشتیم با تلاش خودمان دوباره جان می‌گرفتیم اما با تعطیلی دوباره سالن‌ها مجدداً تماشاگران را از دست دادیم و حتی خیلی از مردم هنوز نمی‌دانند که سالن‌های تئاتر باز شده است و کلا تمایلی هم برای دیدن آثار ندارند.

این کارگردان تئاتر متذکر شد: تلاش من این بوده که یک کار باکیفیت با بازیگران خوب به صحنه ببرم و مخاطبان را به سالن تئاتر بیاورم که این کار را هم در حد توانم کرده‌ام اما متأسفانه نه کسی از ما حمایت می‌کند نه پاسخگوی اعتراضات ماست. از سال قبل اعلام کردند که هزینه ۵۰ درصد ظرفیت خالی سالن را پرداخت می‌کنند اما در طول این مدت یک نفر را به من نشان دهید که هزینه کاملش را گرفته باشد. سقف بلیت هزینه صندلی را ۳۰ هزار تومان گذاشته‌اند در حالی که ما بلیت نمایش را ۴۵ هزار تومان می‌فروشیم که با این وجود هزینه‌ای که به ما می‌دهند اصلاً پاسخگوی هزینه ۵۰ درصد ظرفیت خالی سالن نیست. از طرف دیگر مالیات را، هم سامانه فروش بلیت از تماشاگران کم می‌کند. هم اداره کل هنرهای نمایشی و سالن زمانی که می‌خواهد چک تسویه را به ما بدهد این مالیات را کم می‌کند.

مدیرانی که کاسه داغ‌تر از آتش شده‌اند!

برگزادگان با گلایه از اینکه در این شرایط سالن‌های سینما به فعالیت خود ادامه می‌دهند، عنوان کرد: متأسفانه می‌بینیم غیر از تئاتر همه مشاغل از جمله رستوران‌ها، کافه‌ها، پاساژها و... باز است اما مدیران ما کاسه داغ‌تر از آتش و دایه مهربان‌تر از مادر هستند. چرا اداره کل هنرهای نمایشی حداقل منتظر نمی‌ماند که بقیه مشاغل کارشان را تعطیل کنند و یا حداقل سینماها بسته شوند بعد اعلام تعطیلی فعالیت‌های تئاتری را بکنند. چرا تئاتر در این زمینه‌ها همیشه

مرتضی برگزادگان کارگردان نمایش «ریورساید درایو» درباره اجرای این اثر نمایشی در پردیس تئاتر شهرزاد گفت: قبل از آماده سازی این نمایش قرار بود نمایشنامه «آزدهاک» بهرام بیضایی را اجرا کنم و تمرین‌های آن کار را هم اسفند ماه به صورت آنلاین انجام داده بودیم تا اینکه از طرف روابط عمومی پردیس شهرزاد پیشنهاد شد اگر کار آماده‌ای دارم، می‌توانم از هفتم فروردین ماه در آنجا اجرا کنم. اما اجرای «آزدهاک» به دلیل مسافرت بازیگر نمایش و همچنین اجرای آن نمایش توسط گروه‌های دیگر به زمان دیگری موکول شد و من تصمیم گرفتم نمایشنامه «ریورساید درایو» وودی آلن را که خیلی وقت بود دوست داشتم کار کنم، برای اجرا آماده کنم.

وی ادامه داد: با وجودی که بسیاری از هنرمندان ما از بیکاری در دوران کرونا گله دارند اما من برای انتخاب بازیگر با افراد بسیاری از کل ایران تماس گرفتم اما اغلب این دوستان مشغول کار در سریال‌های شبکه نمایش خانگی بودند که البته جای خوشحالی دارد و بازیگرانی که الان به ما لایک گفتند در کوتاه‌ترین زمان ممکن تا اجرا به ما پیوستند که از لطفشان ممنونم. با تمام مشکلات ما نمایش را برای اجرا آماده کردیم اما فقط هفتم و هشتم فروردین توانستیم به صحنه برویم چون از نهم فروردین ماه تماشخانه‌ها به مدت یک هفته تعطیل شد و بعد از آن هم من تنها توانستم یک تک اجرا بروم و دوباره کار تعطیل شد.

هزینه‌های بی بازگشت برای تبلیغات

این کارگردان تئاتر با اشاره به اینکه به باز شدن مجدد تماشخانه‌ها ترجیح داده که در موقعیت مناسب‌تری به صحنه برود، عنوان کرد: در طول این مدت من آنقدر هزینه‌های بیپوده و بدون بازگشت صرف تبلیغات نمایش کرده بودم که ترجیح دادم اجرا را عقب بیندازم تا وقتی وضعیت فعالیت سالن‌های تئاتر ثابت شد مجدداً اجرا بروم که سالن هم با ما همکاری کرد. از همین رو قرار بر این شد که بعد از انتخابات که مردم هم تا حدودی واکنش داده‌اند اجرا برویم که متأسفانه همزمان با شروع اجراهای نمایش، تهران دوباره در وضعیت قرمز قرار گرفت و سالن‌های تئاتر یک هفته تعطیل شد اما تماشخانه‌های خصوصی تصمیم به ادامه کارشان گرفتند که باز هم بعد از چند اجرا شهر تهران به مدت یک هفته تعطیل شد و اجرای نمایش برای چندمین بار به تعویق افتاد.

مروری بر نمایش «سراشیز پیشنهاد می کند» به کارگردانی شهاب الدین حسین پور

طنز تلخ ضحاک بر صحنه

محسن یونسینی
خبرنگار

اقتباس شده از قصه ضحاک مار دوش یکی از معروفترین قصه‌های شاهنامه فردوسی که کارگردان نمایش آن را از شکل یک داستان حماسی، یعنی از جای خودش (که شاهنامه‌خوان‌ها و یا شاید بتوان گفت همه مردم ایران قصه‌اش را می‌دانند) جدا کرده و به قد و قامت طنز در آورده و پایان را با همسان تراژدی ضحاک پیوند زده است، البته مشخص است که هدف داستان حکیم ابوالقاسم فردوسی نه یک قصه گویی در ظاهر، که بیان و انتقال پیام و عمق قصه است اما خود قصه در پیرنگ خود بسیار قصه زیبا و جذابی است که قابلیت‌های دراماتیک فراوان دارد. از سویی دیگر شهاب الدین حسین پور در اجرا، نشانه‌هایی دراماتیک مثل رنگ و مدل لباس آشپز و... گنجانده و بازی‌های روان و بدون غلبه بازیگران نمایش هم توانسته او را در انتقال طنزی

این روزها شاید آن چیزی که بتواند دوباره اشتیاق را برای دیدن تئاتر به دل دوستدارانش بنشاناند، میل دیدن آثاری نمایشی با درونمایه طنز است و خنده‌ای که از دل این کمدی به لب مخاطب می‌نشیند همان طفلی است که به قول استاد محمدرضا شفیعی کدکنی انگار گم شده است. شاید هم تمام این مقدمه یک نظر شخصی است بعد از تماشای فیلم تئاتر «سراشیز پیشنهاد می کند» به کارگردانی شهاب الدین حسین پور، بازی شهرام قانندی، رامین ناصرنصیر، آرش فلاحت پیشه و مهدی فریضه که سال ۱۳۹۷ اولین بار روی صحنه رفت و حالا در پلتفرم‌های اینترنتی مثل فیلمو و... هم قابل تماشا است. این تئاتر کمدی تراژدی‌ای است

سراشیز پیشنهاد می کند
کارگردان: شهاب الدین حسین پور
بازیگران: شهرام قانندی، رامین ناصرنصیر، آرش فلاحت پیشه و مهدی فریضه

امیدوار باشیم این فقط حاصل یک اجرا و یک تماشای ما است. با این کاستی کوچک اما نمایش چه در متن و چه اجرا توانسته موفق باشد و نگاهی که به داستان حماسی ضحاک شده هم نگاه و زاویه‌ای نو و بکر است که می‌شود آن را در قامت نمایش‌های آیینی و سنتی هم تماشا کرد و آفرین گفت به عوامل سازنده اش.

پایانی به خوبی، مانند یک نت موسیقی حفظ می‌شود. با این همه اگر بخواهیم به یک نقطه تاریک در متنی که برگرفته از متن شاهنامه و قصه‌ای به این مهمی است هم خوان استفاده از الفاظ و کلمات نه چندان مانوس بود که به نظر می‌رسد اگر این کلمات بداهه از ذهن بازیگران خارج شده و ما که امروز بیننده فیلم تئاتر آن هستیم، حق داریم خوشمان نیاید و

که مد نظرش بوده طنزی اغراقی هم است موفق کند. «سراشیز پیشنهاد می کند» علاوه بر یک کمدی تراژدی، یک کمدی موزیکال هم است که با پرداخت درست و به اندازه، توانسته شعر و موسیقی را به خدمت روایت نمایشی خود در آورد و در کنار همه این‌ها از این شعر و موسیقی، ریتم مناسبی هم در زیر متن کار خود جاری و ساری کند که تا

هادی مرزبان: نمی‌توانم از تئاتر دور باشم

باید تمرین‌های «دکتر نون» را مجدداً شروع می‌کردیم تا کار برای اجرا آماده شود، من نمی‌توانم از تئاتر دور باشم. این روزها دلم خیلی برای هادی مرزبان تنگ شده و فکر می‌کنم که از مرزبان و شرایط او، سالن و خود تئاتر دور شده‌ام که دلیل این امر وضعیت کرونایی پیش آمده طی ۲ سال گذشته است. کرونا همه ما را بلا تکلیف گذاشته و تمام برنامه‌ریزی‌ها را به هم زده است.

گفت‌وگوی این کارگردان تئاتر با مهر که به تازگی تمرین تئاتر «دکتر نون» را در سالن اصلی تئاتر شهر شروع کرده است.

«چهار فصل» منتظر نارنجی شدن تهران است

ششمین کارگاه‌های فصلی پروژه‌ی چهار فصل تئاتر ایران به محض خروج تهران از وضعیت قرمز کرونا برگزار می‌شود. ایوب آقاخانی، طراح و مدیر پروژه‌ی آموزشی نمایشنامه‌نویسی سراسری «چهار فصل تئاتر ایران»، از انتظار دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه‌ی هنری برای قرار گرفتن پایتخت در وضعیت نارنجی به منظور برگزاری کارگاه‌های فصلی پروژه‌ی جامع ملی آموزش درام‌نویسی به خارج از پایتخت یعنی «چهار فصل تئاتر ایران» خبر داد. مدیر دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی اذعان داشت که ششمین فراخوان این پروژه با عنوان «کودک و محیط زیست» با شرکت علاقه‌مندان به نمایشنامه‌نویسی از استان‌های مختلف مورد استقبال قرار گرفت و طرح‌های منتخب توسط اعضای هیئت‌علمی این فصل متشکل از آقایان شهرام کرمی، سیدحسین فدایی حسین و دکتر سعیداسدی معرفی شدند و نسخه‌ی کامل نمایشنامه‌ی به‌دست‌آمده از طرح‌های منتخب هم توسط اعضای این هیئت‌علمی خوانده شدند که برای انتخاب این مجموعه که برای انتخابشان ادله‌ی اعضای هیئت علمی مبنای قرار می‌گیرد، سکارگاه حضوری برگزار شود که متأسفانه درست در همین مرحله، تهران از نظر رنگ‌بندی کرونا بی در وضعیت قرمز قرار گرفت. به محض خروج از این وضعیت کارگاه‌ها برگزار می‌شوند تا حاضران در کارگاه‌ها، نسخه‌ی نهایی اثر خود را پس از بازنویسی و تصویب وارد مرحله‌ی چاپ کنند. ایوب آقاخانی برگزارندگان این فصل برای شرکت در کارگاه‌های فصلی و بازنویسی اثر نهایی و احتمال چاپ آثار را به شرح زیر اعلام کرد:

«دخت نارنج و ترنج» نوشته‌ی امیرحسین طاهری از کرمان

«دوستی مبارک و آقای درخت» نوشته‌ی پژمان شاهوردی از لرستان

«ژیان» نوشته‌ی صابر دل‌بینا از کردستان

«زیبا» نوشته‌ی فاطمه شافعیان از مازندران

«دنیای خاکستری» نوشته‌ی کورش نیک‌پیام

از اصفهان

«دماغ یا بوق» نوشته‌ی لیلا روغنگیر قزوینی از

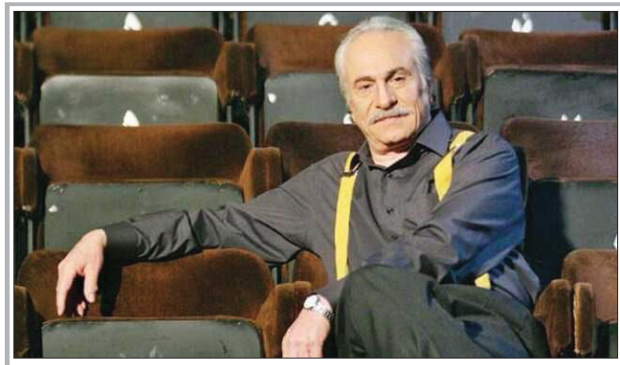
قزوین

«فلامینگو» نوشته‌ی لیلا روغنگیر قزوینی از

قزوین گفتنی است معمولاً فراخوان جدید این پروژه همزمان با برگزاری کارگاه‌های فصلی آن منتشر می‌شود.

ایرج راد:

کمک‌ها در حد مسکن‌های موقتی است

ایرج راد آرزو کرد که مشکل بی‌آبی خوزستان هر چه زودتر به یک نتیجه مطلوب برسد و در عین حال از خانه تئاتر و دغدغه هنرمندان در روزگار کرونایی گفت.

رئیس هیات مدیره خانه تئاتر در این باره به گفت: هم‌وطنان و کسانی که سال‌های سال در روزگار جنگ زجر کشیده‌اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی‌های فراوان دیده‌اند و امروز اعتراضات به حقی دارند که ما هم معترف به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات به جای خوبی برسد.

او که در ششمین نشست مجازی «بهد» که عصر یکشنبه ۳ مرداد ماه در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد، سخن می‌گفت، درباره بیانیه خانه تئاتر در حمایت از هموطنان خوزستانی توضیح داد: وظیفه همه تئاتری‌ها است که در مواقعی از این دست، همراه هم‌وطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال‌های سال در جنگ فداکاری و از خودگذشتگی‌ها کرده‌اند، جانشان را فدا کردند، زندگی‌شان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفرینند، حمایت کنیم. هم‌وطنان عزیز خوزستانی از خاک این مملکت پاسداری و حمایت و نگهداری کردند. آنها با وجودی که سال‌های سال از جنگ می‌گذرد، همچنان در وضعیت بسیار نامطلوبی هستند. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد که انجام دادیم و امیدواریم بتوانیم وظایف بزرگتری در خدمت به این مملکت و مردم عزیزمان از جمله مردم خوزستان انجام دهیم.

راد در بخش دیگری از سخنانش با ابراز تأسف از بی‌توجهی به تئاتر ادامه داد: هنرمندان تئاتر همواره با تلاش خود سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند ولی آنچه که باید و شاید از آنان حمایت نشده است. همواره گفتم که اگر از تئاتر حمایت‌های معنوی بشود، می‌توانیم مسائل دیگر را حل شده بیندازیم اما متأسفانه هرگز این اتفاق رخ نداده و به خصوص در این سال‌ها دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده‌ای روبرو هستند که قابل‌وصف نیست، زیرا نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق بازنشستگی می‌گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است. حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، هنرمندان تئاتر از راه‌این هنر درآمد آشنایی نداشتند.

رئیس هیات مدیره خانه تئاتر توضیحاتی درباره تاریخچه شکل‌گیری خانه تئاتر بیان کرد و افزود: سال ۱۳۷۷ برای تشکیل موسسه فرهنگی هنری خانه تئاتر از طریق اداره کل هنرهای نمایشی دعوتی شکل گرفت و ما چهار نفر از تئاتری‌ها بودیم که برای نوشتن اساسنامه خانه تئاتر به عنوان هیات موسس دعوت شدیم؛

من، اصغر همت، آتیلا پسیانی و محمود عزیزی، مانعی کردیم کار را آغاز کنیم ولی مشکلات عدیده‌ای داشتیم. بعد از تدوین اساسنامه در تئاتر شهر عده زیادی از تئاتری‌ها آمدند و در آنجا اعلام موجودیت کردیم. یکی از کسانی که در آن جلسه سخنرانی کرد شادروان حمید سمندریان بود که درباره لزوم صنف‌صحت کرد.

بنابراین گزارش، مدیرعامل پیشین خانه تئاتر با ارایه توضیحاتی درباره اختصاص ساختمانی در خیابان صبا جنوبی به خانه تئاتر و مشکلاتی که در این زمینه با شهرداری تهران در دوره مدیریت محمود احمدی‌نژاد وجود داشت، اشاره کرد و از تنگناهای مالی این مجموعه سخن گفت.

او یادآوری کرد که اهالی خانه تئاتر برای در اختیار گرفتن یک ساختمان و تجهیز آن چه فراز و فرودهایی طی کردند و ۱۱ سال طول کشید تا ساختمان این خانه در خیابان سمیه ساخته شود.

راد در ادامه درباره تلاش‌های خانه تئاتر برای حل مشکلات بیمه و معیشتی هنرمندان در دوران کرونا سخن گفت و افزود که این مشکل برای حل این مشکلات با نهادهای گوناگون ریزی کرده‌اما کمک‌هایی که انجام شده، بسیار اندک و در حد مسکن‌های موقت بوده است.

او در عین حال تأکید کرد: نمی‌خواهیم بگوییم هنرمندان ما بی‌چیز هستند بلکه آنان فوق‌العاده‌اند. آن زمان که کسانی به دنبال پول و ثروت بودند، هنرمندان تئاتر در یک اتاق کوچک

تمرین به دنبال این بودند که یک بلیه را چطور بگویند که اثر گذار باشد و معنی درست را بدهد. آنها به دنبال معنی واقعی، انسانیت و فرهنگ بودند. آن‌ها پر و آنباشسته از ثروتی هستند که به چشم نمی‌آید. آنها کسانی نیستند که دست تکدی‌گری دراز کرده باشند. آنها آدم‌های بسیار با شرف و صبوری هستند که با تمام وجودشان این مملکت و این مردم را دوست دارند و سعی می‌کنند کاری انجام دهند، در این زمینه مسئولیتی داشته

کجا باید جواب بگیریم. اگر وزارت ارشاد متولی دادن مجوز است، مجوز داده و اشکالی دارد، باید از وزارت ارشاد بپرسند که چرا این مجوز را دادید. چرا هنرمند را مورد بازخواست و سوال قرار می‌دهند؟ هنرمند کار خودش را کرده است، کاری را که باید بیایند و ببینند و اگر ایرادهایی از نظر آنها به عنوان مسئله سانسوری وجود دارد، اعلام کنند و وقتی ایرادات اعمال شده باشد، دیگر دوباره این چه کاری است؟ پس اصلاً اعتبار و اعتمادی نیست که هیچ کاری روی صحنه باشد و باقی بماند. اعتباری نیست که کاری که مدت‌ها تمرین شده و برای دکور و لباس آن هزینه شده، همان شب اول از روی صحنه برداشته شود، جبران خسارت‌ها را چه کسی خواهد کرد؟

وی اضافه کرد: این خسارت فقط مالی و مادی نیست، خسارت‌های روحی است. هنرمندی که ۳-۴ ماه از زندگی خود را برای به وجود آوردن یک اثر خلاقه گذاشته و آن را روی صحنه آورده، ببیند دیگر چه چارچاس و مشکلات روحی و روانی می‌شود؟ کسی که حتی گاهی اوقات پول آمدن تاسر تمرین رانداشته، پیاده آمده و بر گشته و کاری را تمرین کرده است، وقتی این چنین با او برخورد می‌شود، چه وضعیت روحی پیدا خواهد کرد؟ من نمی‌دانم از کجا بگوییم، از هر جا که می‌گوییم باز مشکل است.

راد با ابراز تأسف از شرایط دشوار گروه‌های نمایشی در تعطیلات کرونایی اضافه کرد: پیش از این تعطیلات اخیر هم که گروه‌ها اجرا می‌رفتند، قرار بود که هزینه‌های نیمی از سالن را پرداخت کنند که پرداخت نمی‌کردند، چه برسد به زمانی که بعداً گفتند اگر ادامه بدهید کمک نمی‌کنیم. هنرمندان تئاتر با تمام مشکلات و خطرهایی که وجود دارد و بسیاری از آنها و اکسن نزداند، باز هم حاضرند به خاطر اینکه تئاتر زنده بماند، خطر کنند که روی صحنه بیایند و همه مسائل و مشکلات مالی را هم می‌پذیرند به این امید که تماشاگری داشته باشند که خطر و آسیب به او نرسد و پروتکل‌های بهداشتی برای آن تماشاگر از هر نظر اجرا شود که خیالشان راحت باشد. اما به فکر سلامت خودشان نیستند. این‌ها درآمدی آنچنان نخواهند داشت ولی این عشقی است که در ذات هنرمند وجود دارد که خودش را پروانه‌وار در معرض این کار قرار می‌دهد تا بتواند کار و مسئولیتش را انجام دهد. رئیس هیات مدیره خانه تئاتر در پایان درباره انتظارات این نهاد از دولت جدید گفت: خواسته‌های فردی هیچ وقت در این زمینه‌ها خیلی مهم نیست، خواسته‌های جمع مطرح است. خواسته‌ها همه دست‌اندر کاران تئاتر مطرح است که آن‌ها هم از طریق صنف می‌توانند بیان و منتقل شود.

اعتماد به «بیو» سخت‌ترین کار دنیاست

مهیار شیروانی کارگردان نمایش «بیو» درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی که از روز ۴ مرداد در پردیس تئاتر شهرزاد به صحنه رفت، توضیحاتی را ارائه داد. مهیار شیروانی نویسنده و کارگردان نمایش «بیو» که از دوشنبه ۴ مردادماه در سالن گلایل پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت درباره شکل‌گیری این اثر نمایشی به مهر گفت: در زمستان ۱۳۹۶ در دوره‌ای از زندگی‌ام که ناگزیر

به پیامدهای انتخاب آدم‌ها از سر ترس فکر می‌کردم ایده «بیو» در ذهنم شکل گرفت؛ اینکه چه کاری را نباید انجام دهیم؟ و کاری که باید بکنیم چیست؟ وی ادامه داد: بر همین اساس ایده زندگی پسر جوانی که گروگانی در زیرزمین خانه شان دارد و مادرش رازش را می‌فهمد؛ محصول همان دوران بود. محصول نهایی کشمکش چهار نفر در زیرزمین خانه‌ای قدیمی بر سر جلب اعتماد هم و در شرایطی که اعتماد کردن سخت‌ترین کار است؛ از آب در آمد. شیروانی درباره ویژگی‌های نمایش عنوان کرد: از همان ابتدای تمرین‌ها با میزانسنی مشخص و برآمده از مضمونی مشخص شده، شروع به کار کردیم. بعد از تسلط به کل متن، به آرامی میزانسن‌های جدیدی طراحی و جایگزین شدند. در طراحی‌های جدید تلاش کردیم به داستان، مضمون و اصول طراحی مان وفادار بمانیم. اعتراف می‌کنم بازیگرانم با گذشت زمان در طراحی این ایده‌های مسلط به اصولمان، نقش زیادی داشتند به شکلی که در سرتاسر اجرا طرح‌ها و ایده‌های آنها را می‌بی‌نم.

این کارگردان تئاتر در پایان درباره تاثیر بحران کرونا بر اجرای این نمایش توضیح داد: در مورد شرایط اجرا در روزگار بیماری گله‌ای ندارم. بعید هم می‌دانم در زمانی که اینها را می‌گویم، حوصله‌ای باشد. این تجربه برایم بیشتر منجر به این پرسش شد که آیا در شرایط کرونا اجرا بردن نمایش کار منصفانه‌ای است؟، آیا چون برخوردی منصفانه ندیدیم، اجازه داریم غیر منصف باشیم؟

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۸:۵۰

از سرگیری تمرین های «دکتر نون»

کارگردان نمایش «دکتر نون» با اشاره به توقف تمرین های این اثر نمایشی به دلیل تعطیلی های کرونایی اخیر، اعلام کرد تمرین های «دکتر نون» با وجود شرایط مبهم موجود از سر گرفته شد. هادی مرزبان کارگردان تئاتر که قصد دارد نمایش «دکتر نون» را در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به صحنه ببرد و چند ماهی است که تمرین های این اثر نمایشی را شروع کرده بود، درباره وضعیت فعلی تمرین و تولید نمایش «دکتر نون» به خبرنگار مهر گفت: ما تمرین های نمایش «دکتر نون» را که به دلیل شرایط قرمز کرونایی تهران متوقف کرده بودیم از سر گرفتیم. مدیریت مجموعه تئاتر شهر این لطف را به ما داشت که سالن اصلی مجموعه را برای تمرین در اختیار ما قرار داده که برای حفظ پروتکل ها و حفظ سلامت اعضای گروه فضای بزرگ و مناسبی است. وی با بیان اینکه باید تمرین های «دکتر نون» را مجدداً شروع می کردیم تا کار برای اجرا آماده شود، تصریح کرد: من نمی توانم از تئاتر دور باشم. این روزها دلم خیلی برای هادی مرزبان تنگ شده و فکر می کنم که از مرزبان و شرایط او، سالن و خود تئاتر دور شده ام که دلیل این امر وضعیت کرونایی پیش آمده طی ۲ سال گذشته است.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۸:۵۰

انتشار فراخوان اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران ۱۴۰۰

فراخوان اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران ۱۴۰۰ منتشر شد. به گزارش روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، با توجه به برنامه ریزی اداره کل هنرهای نمایشی و انجمن هنرهای نمایشی ایران و لزوم حمایت از اجراهای عمومی گروه‌های تئاتر خیابانی در سال ۱۴۰۰، کانون تخصصی تئاتر خیابانی اداره کل هنرهای نمایشی پس از بررسی آثار حاضر در چهار جشنواره برگزار شده در سال ۱۳۹۹ (سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر، خیابان تئاتر ایران، هفدهمین جشنواره تئاتر «مقاومت» و هجدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران-مبارک) از میان ۱۱۷ اثر نمایشی حاضر و به تفکیک آثار براساس هر گروه نمایشی یک اثر، تعداد ۷۸ نمایش را منتخب اجرا اعلام کرد و مقرر شد این تعداد نمایش، هر کدام ۵ اجرا در مکان‌های مختلف سطح شهر محل تولید اثر داشته باشند. در حال حاضر نیز این نمایش‌ها در مرحله نخست در ۲۲ استان کشور اجرا می‌شوند. با توجه به اینکه برخی از گروه‌های نمایشی کشور در این رویداد حاضر نیستند در راستای ایجاد فضایی متناسب و امکان حضور تمام گروه‌ها در مرحله بعدی، فراخوانی به منظور دسترسی هنرمندان تنظیم و منتشر شد. طی این فراخوان صرفاً گروه‌هایی که در مرحله پیشین حضور نداشته‌اند و آثار خود را در سال ۱۳۹۹ تا شهریور ۱۴۰۰ تولید کرده‌اند امکان ثبت تقاضا خواهند داشت و از میان متقاضیان، ۴۰ اثر نمایشی پذیرفته می‌شود.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۸:۵۰

از ۵۰ مخاطب ۴۲ نفر منصرف شدند!

تعطیلات کرونایی با تئاتر چه کرد؟

کل هنرهای نمایشی حداقل منتظر نمی ماند که بقیه مشاغل کارشان را تعطیل کنند و یا حداقل سینماها بسته شوند بعد اعلام تعطیلی فعالیت های تئاتری را بکنند. چرا تئاتر در این زمینه ها همیشه باید پیش قدم باشد و از آن طرف هم دیرتر از بقیه فعالیتش را از سر بگیرد. الان کرونا فقط تماشاگران تئاتر را تهدید می کند و از نظر آقایان تنها افرادی که وارد سالن های تئاتر می شنوند، کرونا می گیرند؟ تئاتر نحیف ما در حال مرگ است و دیگر کسی به آن اهمیت نمی دهد و به نظر می رسد بزرگان تئاتر ما هم فقط سنگ خودشان را به سینه می زنند و دنبال مطالبات خودشان هستند. وی یادآور شد: مشکل جامعه تئاتر این است که پشت هم نیستند و هر کس به

فکر منافع شخصی اش است. منتهی برای تئاتر کار کردن مانع است چون خودمان این حرفه را از روی عشق و علاقه انتخاب کرده ایم اما نباید این تئاتر بی پناه را آنقدر تحقیر کنند و بزنند. در طول این سال ها ما حتی نتوانستیم یک بار هم مجتبی حسینی معاون هنری ارشاد را ببینیم در حالی که زنده یاد علی مراد خانی با تمام انتقاداتی که به عملکردش وارد بود، حداقل فرد در دسترسی بود و ما می توانستیم او را ببینیم. این کارگردان در پایان یادآور شد: مساله مورد توجه دیگر عملکرد انجمن هنرهای نمایشی است، چرا باید بودجه ما در گرو یک شرکت خصوصی باشد که آن هم در ۲ سر رسید بلندمدت پول های ما را در یک حساب خصوصی می گذارد و همین مساله باعث شده در دادن مطالبات هنرمندان آنقدر تعلق نشود. ما برای گرفتن پول خودمان هم باید مدام با این آقایان چانه بزنیم در حالی که وظیفه شان است حق و حقوق ما را پرداخت کنند نه اینکه به هر کس دوست داشتند پول بدهند و میزان کمک هزینه را خودشان تعیین کنند. در خلاصه داستان این نمایش که با بازی محمدرضا هاشمی، بابک قادری، ساناز نویسنده مشهور هالیوود در اطراف شهر و یک جای خلوت با زنی قرار ملاقات دارد تا اینکه یک ولگرد کارتون خواب مزاحم او می شود.

خیلی از مردم هنوز نمی دانند که سالن های تئاتر باز شده است و کلا تمایلی هم برای دیدن آثار ندارند. این کارگردان تئاتر متذکر شد: تلاش من این بوده که یک کار با کیفیت با بازیگران خوب به صحنه ببرم و مخاطبان را به سالن تئاتر بیاورم که این کار را هم در حد توانم کرده ام اما متأسفانه نه کسی از ما حمایت می کند نه پاسخی اعتراضات ماست. از سال قبل اعلام کردند که هزینه ۵۰ درصد ظرفیت خالی سالن را پرداخت می کنند اما در طول این مدت یک نفر را به من نشان دهید که هزینه کاملش را گرفته باشد. سقف بلیت هزینه صندلی را ۳۰ هزار تومان گذاشته اند در حالی که ما بلیت نمایش را ۴۵ هزار تومان می فروشیم که با این وجود هزینه ای که ما می دهیم اصلاً پاسخی نیست. هزینه ۵۰ درصد ظرفیت خالی سالن نیست. از طرف دیگر مالیات راه هم سامانه فروش بلیت از تماشاگران کم می کند، هم اداره کل هنرهای نمایشی و سالن زمانی که می خواهد چک تسویه را به ما بدهد این مالیات را کم می کند. بزرگوارگان با گلایه از اینکه در این شرایط سالن های سینما به فعالیت خود ادامه می دهند، عنوان کردند: متأسفانه می بینیم غیر از تئاتر همه مشاغل از جمله رستوران ها، کافه ها، پاساژها و بازار است اما مدیران ما کاسه داغ تر از آش و دایه مهربان تر از مادر هستند. چرا اداره

مرتضی بزرگوارگان کارگردان نمایش «یور ساید درایو» با گلایه از شرایط این روزهای تئاتر درباره آسیب های تعطیلات مکرر کرونایی به این اثر نمایشی توضیحاتی ارائه داد. مرتضی بزرگوارگان کارگردان نمایش «یور ساید درایو» درباره اجرای این اثر نمایشی در پردیس تئاتر شهرزاد به خبرنگار مهر گفت: قبل از آماده سازی این نمایش قرار بود نمایشنامه «آزدهاک» بهرام بیضایی را اجرا کنیم و تمرین های آن کار را هم اسفند ماه به صورت آنلاین انجام داده بودیم تا اینکه از طرف روابط عمومی پردیس شهرزاد پیشنهاد شد اگر کار آماده ای داریم، می توانم از هفتم فروردین ماه در آنجا اجرا کنم. اما اجرای «آزدهاک» به دلیل مسافرت بازیگر نمایش و همچنین اجرای آن نمایش توسط گروه های دیگر به زمان دیگری موکول شد و من تصمیم گرفتم نمایشنامه «یور ساید درایو» وودی آلن را که خیلی وقت بود دوست داشتم کار کنم، برای اجرا آماده کنم. وی ادامه داد: با وجودی که بسیاری از هنرمندان ما از بیکاری در دوران کرونا گله دارند اما من برای انتخاب بازیگر با افراد بسیاری از کل ایران تماس گرفتم اما اغلب این دوستان مشغول کار در سریال های شبکه نمایش خانگی بودند که البته جای خوشحالی دارد و بازیگرانی که الان به ما لیبیک گفتند در کوتاه ترین زمان ممکن تا اجرا به ما پیوستند که از لطفشان ممنونم. با تمام مشکلات ما نمایش را برای اجرا آماده کردیم اما فقط هفتم و هشتم فروردین نتوانستیم به صحنه برویم چون از نهم فروردین ماه تماشاخانه ها به مدت یک هفته تعطیل شد و بعد از آن هم من تنها نتوانستم یک تک اجرا بروم و دوباره کار تعطیل شد. این کارگردان تئاتر با اشاره به اینکه با باز شدن مجدد تماشاخانه ها ترجیح داده که در موقعیت مناسب تری به صحنه برود، عنوان کرد: در طول این مدت من آنقدر هزینه های بیهوده و بدون بازگشت صرف تبلیغات نمایش کرده بودم که ترجیح دادم اجرا را عقب بیندازم تا وقتی وضعیت فعالیت سالن های تئاتر ثابت شد مجدداً اجرا بروم

که سالن هم با ما همکاری کرد. از همین رو قرار بر این شد که بعد از انتخابات که مردم هم تاحدودی واکنش نشان دادند اجرا برویم که متأسفانه همزمان با شروع اجراهای نمایش، تهران دوباره در وضعیت قرمز قرار گرفت و سالن های تئاتر یک هفته تعطیل شد اما تماشاخانه های خصوصی تصمیم به ادامه کارشان گرفتند که باز هم بعد از چند اجرا شهر تهران به مدت یک هفته تعطیل شد و اجرای نمایش برای چندمین بار به تعویق افتاد. وی با اشاره به زمانی که این تعطیلی ها به نمایش وارد کرده است، گفت: قبل از اعلام تعطیلی یک هفته ای تهران تمام بلیت های نمایش ما برای روز سه شنبه ۲۹ تیرماه پیش خرید شده بود و بلیت های خریداری شده به هفته بعد انتقال یافت اما متأسفانه الان از ۵۰ نفری که بلیت خریده بودند تنها ۸ نفر بلیتشان را تمدید کردند و بقیه انصراف دادند. البته این وظیفه سایت فروش بلیت است که با مخاطبانی که بلیت خریدند تماس بگیرد و برای انتقال بلیتشان به یک روز دیگر با آنها هماهنگ کند. از طرف دیگر در شرایط این روزهای جامعه حتی نمی توانیم تبلیغ کنیم چون دیده نمی شود و فقط هزینه مان هدر می رود. ما داشتیم با تلاش خودمان دوباره جان می گرفتیم اما با تعطیلی دوباره سالن ها مجدداً تماشاگران را از دست دادیم و حتی

تأثیر روی خط قرمز کرونا

پرسوالماس، نیکو شوتن، عماد جاویدپور و مسعود رضائی هستند. این اثر نمایشی هر شب ساعت ۲۰:۳۰ به مدت ۹۰ دقیقه در سالن گلایل شهرزاد اجرا دارد. در همین مجموعه چند نمایش دیگر نیز روی صحنه می‌روند. «شب چناینگران» نوشته خوزه ترابانتس که مهدی محبعلی (سهاب) آن را ترجمه، تهیه و کارگردانی کرده‌است. شیرین عطالهی، محمدرضا حسن‌زاده، سوگند دبیانی، نازی نخجیری و امید امیر در این نمایش به ایفای نقش پرداخته‌اند. این نمایش در سالن صنوبر از ساعت ۲۰:۳۰ اجرای خود را آغاز می‌کند.

چیره شدن بر تردید
الهام پاونزاد که مدتی در صدد اجرای نمایش کافه‌ای «لاموزیکا» بود، بعد از مشورت با دیگر اعضای گروه اجرایی این نمایش بر تردیدهای خود چیره شد و این اثر نمایشی از دوشنبه شب، چهارم مرداد اجرای خود را با حضور محمد رحمانیان آغاز کرد. «لاموزیکا» نوشته مارگریت دوراس است که با کارگردانی پاونزاد اجرای خود را در کافه گالری باروک آغاز کرده‌است. این نمایش با بازی الهام پاونزاد، احسان کرمی و فائزه محمدی هر شب ساعت ۲۰ و به مدت ۵۰ دقیقه اجرا می‌شود.

از «بیسو» تا کشتارهای همگلی
نمایش «بیسو» دیگر اثر تازه‌ای است که اجرای خود را از دوشنبه شب آغاز کرده‌است. این نمایش نوشته و کار مهیار شیروانی است و بازیگران آن (به ترتیب الفبا)

هرچند بر اساس آمار وضعیت تهران از نظر همه‌گیری کرونا همچنان قرمز است، اما تعدادی از گروه‌های نمایشی تصمیم گرفتند با اتمام تعطیلات شش روزه تهران و البرز بار دیگر روی صحنه بروند. تداوم اجراهای نمایشی یکی از مطالبات بخشی از جامعه تئاتری است که معتقدند وقتی همه امور زندگی در جریان است، سالن‌های تئاتر هم باید به فعالیت خود ادامه بدهند. آن‌ها بر این باور هستند که پروتکل‌های بهداشتی و اصل فاصله‌گذاری اجتماعی در سالن‌های تئاتر بیش از محیط‌هایی همچون رستوران‌ها، کافه‌ها و مراکز خرید رعایت می‌شود. با این حال سالن‌های دولتی همچنان در تعطیلی به سر می‌برند، اما بسیاری از سالن‌های خصوصی چراغ خود را روشن نگه داشته‌اند.

بابت سرگذشتن این تعطیلات شش‌روزه بار دیگر شاهد بازگشت جریان فعالیت‌ها در بخش‌های مختلف جامعه از جمله در حوزه فرهنگ و هنر و عرصه هنرهای نمایشی از چهار مردادماه هستیم. هرچند با توجه به قرار گرفتن تهران در میان شهرهای قرمز شاهد بسته بودن تالارهای نمایشی تحت نظارت اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بخش اعظمی از تماشاخانه‌های خصوصی هستیم اما بار دیگر هنرمندان تئاتر که تجربه فعالیت با فراز و فرودهای مختلف طی بیش از ۱۷ ماه همراهی با این ویروس را پشت سر گذاشته‌اند آرام و رام مسیر حرکت و فعالیت خود را در این شرایط با احتیاط آغاز کرده‌اند.

از سوی دیگر مسوولان و دست‌اندرکاران عرصه تئاتر کشور و به ویژه دبیران دو رویداد مهم نمایشی کشورمان؛ چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و بیستمین جشنواره نمایش‌های

این نمایش هستند. این نمایش هر شب ساعت ۱۹:۳۰ و به مدت ۷۲ دقیقه روی صحنه می‌رود.

«بازی‌های کشتار همگانی»
به کارگردانی بهروز سروعلی‌شاهی دیگر نمایشی است که در سالن صنوبر شهرزاد روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی به نویسندگی اوزن یونسکو و ترجمه زنده‌یاد داوود رشیدی با بازی مهدی بازدار، آیت بی‌غم، احمد حامدی، حسام زرنوشه، ملیکا شهاب، عبدالرضا صفری دریایی، نسترن صفری، ساره گندمی، سهیلا مفیدی، لیلای مفیدی، شاهین ملک‌زاده، سعید نبوی، محمد امید دوست، سهیل خبازی‌نژاد و پوریا محسنی روی صحنه می‌رود. ساعت اجرای این نمایش ساعت ۲۰ و مدت زمان آن ۹۰ دقیقه است.

مهرگان میزبان «خوک هندی»

اما خانه نمایش مهرگان در روزهای گرم تابستان میزبان نمایش «خوک هندی» به کارگردانی رامین دولت‌آبادی است. این نمایش نوشته سیاستین تی بری و با ترجمه سناز فلاح فرد، طراحی و کارگردانی رامین دولت‌آبادی و تهیه‌کنندگی امین صدر، ساعت ۱۸:۳۰ در سالن یک‌خانه نمایش مهرگان روی صحنه است. نگار عزیزی، محمد براتعلی، فائزه ثنایی، لاله حشمت پسند و امیرحسین نعیمی در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند.

«مطلق» در نوفل‌لوشاتو
نمایش «مطلق» به کارگردانی راد پورجبار و تهیه‌کنندگی کاوه سجادی حسینی در عمارت نوفل‌لوشاتو به صحنه می‌رود. «مطلق» به نویسندگی راد پورجبار و حمیدرضا هدایتی با بازی مهیار قزل‌سوفلو، مهناز افتاده‌نیا، نعیمه دوستی، هانیه مقدم، آوا طلوعی، جلال محبی، توحید لوانسانی، حامد مهدی‌نژاد، مجید عراقی، محمدجواد شفیعی و سینا قاسمی روی صحنه می‌رود. این نمایش ساعت ۲۰ و به مدت

۷۰ دقیقه اجرا می‌شود. **«خدای کشتار» همچنان روی صحنه**

تماشاخانه مشایخی هم این روزها میزبان نمایش «خدای کشتار» به نویسندگی یاسمینا رضا، مترجمی پویا وکیل‌زاده و کارگردانی شاهین چگینی است. بازیگران این نمایش مهدی اسدی، مهشاد اسلام‌زاده کیانا حسین‌پور مهدی خلیلی درسا درخشان علی شایقی امیر کردی سمانه کمالی و هلیا کوشکی هستند.

متن بیضایی در دیوار چهارم

جان می‌گیرد تماشاخانه «دیوار چهارم» هم در نخستین روزهای مرداد ماه میزبان ۳ نمایش است. «تاندرا تال‌ها» به نویسندگی و کارگردانی متین اوجانی هر شب ساعت ۲۱ در این تماشاخانه روی صحنه می‌رود. این نمایش یک نمایش کمدی سیاه است و بازیگران آن زهره بختیاری، وحید الهویی، محمد مهدی توکلی‌زاده، روناک برخوردار، امیر مرشدزاده، محمدحسین رضائی، ماهان رهناس و شهیاد غفوری هستند.

«مشاهدات» کار مجتبی کاظمی دیگر اثری است که در این تماشاخانه روی صحنه می‌رود. حسام افسری و حسین طهماسبی بازیگران این اثر نمایشی هستند که هر شب ساعت ۱۹ و به مدت ۶۵ دقیقه اجرا دارد. این تماشاخانه همچنین میزبان نمایش «در حضور باد»، نوشته بهرام بیضایی و کار علی جهانجونیاست که با بازی رضا رشیدی آقدم، نشاط رزائی، علی جهانجونیای روی صحنه می‌رود. این اثر نمایشی ساعت ۱۷ به مدت ۵۰ دقیقه اجرا می‌شود.

«ژاندارک» در تماشاخانه ملک
تماشاخانه «ملک» هم این روزها شاهد اجرای نمایش «ژاندارک» به کارگردانی افشین واعظی است که هر شب ساعت ۱۸:۳۰ و به مدت ۷۰ دقیقه اجرا می‌شود.

تئاتر

تمدید مهلت ارسال آثار به جایزه تئاتر سرو

مشاور عالی مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس از تمدید مهلت ارسال آثار به دومین دوره جایزه تئاتر سرو خبر داد.

توحید معصومی گفت: با توجه به اینکه در دوران رکود نسبی تئاتر در کشور به علت شیوع ویروس کووید ۱۹ قرار داریم و تئاتر با عدم تداوم و استمرار در اجراها روبه‌رو بوده است، تصمیم گرفته شده تا به پاس قدردانی از تلاش‌های نویسندگان، پژوهشگران، دانشجویان و فعالان حوزه تئاترهای تلویزیونی، دومین دوره جایزه سرو را با تمرکز بر نمایشنامه‌ها، پژوهش، پایان‌نامه و تله تئاترهای منتشر شده در بازه زمانی ۱۳۹۰-۱۳۹۹ برگزار کنیم. وی افزود: بدین منظور و با توجه به استقبال قابل قبول از این رویداد و درخواست‌های مکرر متقاضیان، مهلت ارسال آثار به دبیرخانه این جایزه را تا پایان مرداد ماه ۱۴۰۰ تمدید کردیم تا طیف بیشتری از فعالان حوزه تئاتر مقاومت، انقلاب اسلامی و دفاع مقدس امکان حضور در این رقابت را پیدا کنند.

وی اضافه کرد: همه ناشران، نمایشنامه‌نویسان و پژوهشگرانی که در دهه ۹۰ کتاب پژوهشی یا نمایشنامه با موضوع انقلاب اسلامی، دفاع مقدس و مقاومت خلق و منتشر کرده‌اند می‌توانند در بخش نمایشنامه و پژوهش این جایزه حضور داشته باشند. همچنین دانشجویانی که در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری پایان‌نامه دفاع شده با موضوعات مذکور دارند نیز می‌توانند مدارک مندرج در فراخوان را به دبیرخانه جشنواره ارسال کنند. تهیه‌کنندگانی که تئاترهای تلویزیونی و تله تئاتر با مضامین انقلاب اسلامی دفاع مقدس و مقاومت در دهه ۹۰ تولید کرده‌اند و آثار آنان از شبکه‌های سراسری و استانی رسانه ملی پخش شده است نیز می‌توانند آثار خود را تا پایان مرداد ۱۴۰۰ به دبیرخانه این جشنواره ارسال کنند.

آبان؛ شانزدهمین جشنواره تئاتر استان

مرتضوی- اهالی تئاتر با برگزاری شانزدهمین جشنواره تئاتر خراسان شمالی در نیمه اول آبان امسال به رقابت با یکدیگر می‌پردازند و چراغ سالن‌های نمایش یک بار دیگر روشن و پر فروغ می‌شود. معاون امور هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان با بیان این که شانزدهمین جشنواره تئاتر استان در راستای معرفی آثار منتخب به جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر برگزار می‌شود، افزود: این جشنواره تنها در بخش رقابتی - صحنه‌ای و با اختصاص به آثار ایرانی با اولویت متون نویسندگان بومی برگزار خواهد شد. «ابوالحسن حیدری» ادامه داد: متقاضیان حضور در جشنواره تا ۱۰ مهر فرصت دارند آثار خود را به دبیرخانه آن ارسال کنند. وی خاطر نشان کرد: آثار رسیده نیمه دوم مهر بازبینی و جشنواره نیمه اول آبان برگزار خواهد شد و در نهایت بنا بر تشخیص هیئت داوران و کیفیت آثار نمایشی، ۲ اثر برگزیده به دبیرخانه جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر معرفی می‌شوند.

انتشار فراخوان اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران ۱۴۰۰

فراخوان «اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران ۱۴۰۰» در راستای امکان حضور تمام گروه‌ها منتشر شد.

با توجه به برنامه‌ریزی این اداره کل و انجمن هنرهای نمایشی ایران و لزوم حمایت از اجراهای عمومی گروه‌های تئاتر خیابانی در سال ۱۴۰۰، کانون تخصصی تئاتر خیابانی اداره کل هنرهای نمایشی پس از بررسی آثار حاضر در چهار جشنواره برگزار شده در سال ۱۳۹۹ (سی و نهمین جشنواره تئاتر فجر، خیابان تئاتر ایران، هفدهمین جشنواره تئاتر مقاومت و هجدهمین جشنواره نمایش عروسکی تهران - مبارک) از میان ۱۱۷ اثر نمایشی حاضر و به تفکیک آثار بر اساس هر گروه نمایشی یک اثر، تعداد ۷۸ نمایش را منتخب اجرا اعلام کرد و مقرر شد این تعداد نمایش، هر کدام ۵ اجرا در مکان‌های مختلف سطح شهر محل تولید اثر داشته باشند. در حال حاضر نیز این نمایش‌ها در مرحله نخست در ۲۲ استان کشور اجرا می‌شوند.

با توجه به اینکه برخی از گروه‌های نمایشی کشور در این رویداد حاضر نیستند، در راستای ایجاد فضایی متناسب و امکان حضور تمام گروه‌ها در مرحله بعدی، فراخوانی به منظور دسترسی هنرمندان تنظیم و منتشر شد. طی این فراخوان صرفاً گروه‌هایی که در مرحله پیشین حضور نداشته‌اند و آثار خود را در سال ۱۳۹۹ تا شهریور ۱۴۰۰ تولید کرده‌اند امکان ثبت تقاضا خواهند داشت و از میان متقاضیان، ۴۰ اثر نمایشی پذیرفته می‌شود.

ثبت تقاضا از تاریخ ۱۵ مرداد ۱۴۰۰ از طریق بخش «اجراهای عمومی تئاتر خیابانی ایران» در تارنمای ایران تئاتر به نشانی انجام خواهد شد.

روایت خانواده‌ای با مشکلات زیاد در یک نمایش پر هزینه!

حسین حسینیان، کارگردان نمایش «بعد از افتادن» از هزینه ۴۰ میلیون تومانی برای ساخت دکور این نمایش گفت.

حسین حسینیان کارگردان تئاتر، درباره نمایش «بعد از افتادن»، گفت: ایده این اجرا را از فیلم «مرداب» اثر مارتل استخرج کردم و روزبه کاظمی شروع به نوشتن و پرداخت به این ایده کرد. فرآیند انتخاب بازیگر به علت شیوع کرونا به دشواری طی شد. وی افزود: بازیگران در اجرای من بسیار مهم بودند لذا بازیگرانی را انتخاب کردم که توانمند باشند. موضوع این اثر خانواده‌ای است که درگیر مشکلاتش است و مدام راجع به چیزهایی غیر از مشکلات خودش صحبت می‌کند. کارگردان نمایش «بعد از افتادن» درباره طراحی دکور، گفت: همه تلاشم بر این بوده که طراحی دکور مینی مالیستی نباشد و قسمت حال یک خانه را بازنمایی کنیم. دکور ما بسیار پرهزینه بوده و حدود ۴۰ تا ۵۰ میلیون تومان به غیر از آکسسوار هزینه برد. این هنرمند ادامه داد: تلاش کردیم به مخاطب نزدیک شویم و تلنگری به وی بزنیم. بدین صورت که گاهی در داخل اجرا به صورت چشمی و کلامی با مخاطب در ارتباطیم. این نمایش ثمره تلاش خودم، روزبه کاظمی نویسنده و همه بچه‌های گروه است که به صورت موازی تمرینات را پیش می‌بردیم. روزبه می‌نوشت، من اتود می‌زدم و بازیگران بداهه پردازی می‌کردند. حسینیان درباره مشکلات حوزه تئاتر، گفت: یکی از بزرگ‌ترین مشکلات این حوزه بحث مدیریت تئاتر است. عموماً از نخبه‌ها و آدم حسابی‌ها برای مسئولیت مدیریتی در سازمان‌ها استفاده نمی‌شود، به نظرم این خیلی به تئاتر آسیب می‌زند.

گفت و گوی «صبح نو» با محمدصادق سمیعی فر، کارگردان مستند «در جست و جوی زمان از دست رفته»

تحصیلکردگان تئاتر در کافه ها کار می کنند

احمدرضا حجاززاده

تئاتر وقت می گذارند و در این رشته هنری قوی اند. این فیلم هر کجا به نمایش دربیاید فقط روی یک نفر تأثیر نگذارد و به او کمک نکند، رسالت کارگردانی مثل من اتفاق افتاده است. شاید یک نفر در آفریقا این فیلم، و تئاتر را ببیند، بگوید بگذارید من هم کمی از دغدغه و گرفتاری زندگی و پول درآوردن رها شوم، به خانواده تئاتر کمک کنم، یا موضوعی که در فیلم مطرح می شود، فرقی ندارد در ایران باشد یا آمریکا یا تیبوی. این یک وضعیت جهان شمول است. در فیلم صحبت زیاد است. فکر کردم تماشاگر خسته می شود. اسم فیلم تداعی رمان «در جست و جوی زمان از دست رفته» مارسل پروست است که نخوانده بودم. رفته رفته جست و جو کردم ببینم جریان آن چیست. دیدم مارک تواین می گوید: «بعضی هاستم آید» سال ۴۰ سال از زندگی آدم رادریکی، دو دقیقه خلاصه می کنند می روند، اما گرمی دانستم تماشاگر ایرانی طریقت شنیدن دارد، یعنی ساعت ها بنشیند گوش دهد که یک نفر چه می گوید، مستقیم از همان اول به این شخص می گویم حرف بزن تا آخر، در ردن کل فقط.

فکر نمی کنید فیلم یک مقدار خسته کننده می شد؟
بله، می دانم شاید فیلم از قالب تکنیکال و هنری بودن بیرون بیاید و تماشاگر را خسته کند یا دید داور را از بین ببرد، بگویند یک نفر یک ساعت صحبت کرده و تمام، ولی اصل مساله این بود که آن صحبت ها شنیده بشود. وگرنه نماهای دیگری که از روستا گرفته به درد نمی خورد. آن ها را گرفته ام که فیلم زیبا بشود. تصویر زیبا بدهم، چون رشته ما هنر است و سینما این را می خواهد. سینما یعنی تصویر اما اصل موضوع هنر، نیم ساعتی است که آن ها صحبت و گریه می کنند. اگر کسی این را درک کند، درست است، مهم نیست کجای جهان باشد. اگر به یک نفر این فیلم کمک شد، من نوعی خوشحال می شوم که یک نفر تئاتر مدرن و دانشگاهی را یاد گرفته، چون شرایط را نداشته برود. آن خود خوری می کنم که شرایطش را دانستم و رفته رفته بعد از ۱۷ سال برگشتم. از خود می پرسم این مدت کجا بودی؟! اگر کسی این فیلم را ببیند و تحت تأثیر اشک این افراد قرار نگیرد، باید به خودش شک کند.

توقع زیادی ندارند. کمترین توقع شان این است یکی، دو شب در سال تئاتر کار کنند، یعنی نورپردازی داشته باشند. فکر نکنید کسی که در روستا کار می کند، همیشه با پارچه کورزده باشد.

فیلم تان شخصیت محور است یا موضوع محور و آیا از نظر کارشناسان تئاتری هم استفاده کرده اید؟

زمانی که فیلم را می ساختم نه، سراغ مسوولان رفتم اما قبلا خودم این چالش را داشتم که چرا این اتفاق می افتد که ما پس از لیسانس و فوق لیسانس کارشناس نیستیم؟! یعنی اگر جایی بگویند فلانی کارشناس تئاتر است، چهار کلمه نمی توانیم بحث تکنیکی بکنیم، گره این موضوع زیاد است ولی هر پهنه ای می آورند تا بگویند از دست ما خارج است. در نهایت ما محکومیم که چرا این سوال را پرسیدیم. نتیجه ای هم تا الان نداشته، یعنی شما بخواهید از نظر کارشناسی پیگیری بکنید، نتیجه ندارد، حتی برای این دوستان که باها در شهرستان خودشان گفتند یک سال به ما بدهید کار کنیم. به آن ها گفتند تئاترهای تان به درد نمی خورد و مسخره است! شما این کاره نیستید! فیلم کار کردند. به شان گفتند فیلم تان نمایش داده می شود اما فیلم را نمایش ندادند. نمی دانم این مسائل از کجا آب می خورد ولی خانواده تئاتر و بزرگان تئاتر کشور بودند فرزندان تئاتری شان با رشته های کارگردانی، بازیگری، تحصیل کرده ها یا یادست فروش اند و این را مدیون هاشدنی هستند که در تئاتر آموخته اند، یعنی گلیم زندگی شان را از آب بیرون بکشند. جای این آدم ها جایی است که فرهنگ سازی کنند. رسالت تئاتر انجام بدهند، نه اینکه در کافه ها کار بکنند. متأسفانه خیلی ماجراجو است.

موضوع فیلم تان یک مساله بومی کشور و برای مخاطب ایرانی قابل فهم و درک است. اگر فیلم، نمایش خارجی داشته باشد یا به جشنواره های راه پیدا بکند، برای مخاطب خارجی جذاب است و آیا آن ارتباط برقرار می کند؟
بله، چون ممکن است هر کجای جهان این مشکل وجود داشته باشد. حتی کشورهایی که تئاتر را می پرستند و برای

عبارت «در جست و جوی زمان از دست رفته» بیش از هر چیز، نام رمان طولانی و مشهور «مارسل پروست» نویسنده فرانسوی - رانداعی می کند اما ربط چندانی به آن کتاب ندارد. این فیلم، مستندی درباره گروهی تئاتری در یکی از روستاهای استان فارس است؛ روستای فدشکویه در پنج کیلومتری شهرستان فسا. این گروه بیش از دودهه است در حال اجرای نمایش هایی ساده یا کمترین امکانات اند اما به دلایلی هرگز در کار خود پیشرفت نکرده اند. محمدصادق سمیعی فر یکی از دوستان این گروه است که توانسته در رشته تئاتر تحصیل بکند ولی سال ها است دوستانش را ندیده و حالا برگشته تا با ساختن مستندی درباره آن ها، صدای شان را به گوش دیگران برساند. این ماجرا دستمایه ساخت نخستین فیلم مستند سمیعی فر شد؛ مستندی که کارگردانش مدعی است اگر کسی آن را ببیند و تحت تأثیر قرار نگیرد، باید به یاد او شک کرد!

نقدهایی به شما وارد شد. نقدها چه بودند و چه دفاعی داشتید؟

دفاعی برابر نقدهای شان نداشتم. نقدشان این بود که چرا رفتی و دیگر بیداری نشد؟! این دیالوگ در فیلم هم هست که البته می خواستم آن را نگذارم اما فکر کردم باشد بهتر است، چون نقدی بر من است. گفتند رفتی تحصیل کردی و تئاتر مدرن و دانشگاهی را یاد گرفتی، چرا نیامدی یک هفته یا پنج روز به ما ارائه بدهی؟! دیدم درست می گویند. رفتی به خودم از بالاتر نگاه می کنم، می بینم در کل همین است. من دانشجوی ارشد دانشگاه آزاد هستم. اساتید دانشگاه آزاد در مقطع لیسانس همان هایی اند که الان به ما مقطع فوق لیسانس یاد می دهند. از آن ها می پرسم چرا استاد پروازی ندارید که کمی فراتر از این فضا باشد و ما چیزهای بهتری یاد بگیریم؟ می گویند هزینه استاد پروازی زیاد است و دانشگاه زیر بار آن نمی رود. فهمیدم من هم آن نقدها را به کسی دارم که جزو خانواده تئاتر است. همان شخص اگر بیاید پیش من، می گویم چرا نیامدید یک سال یا یک هفته و یک شب را بیا که ما بگذاریم؟ این گونه تئاتری ها انگشت شمارند. بیایند بگویند هزینه کمتر می گیرم، در دانشگاه تدریس می کنم ولی می آیم که خروجی دانشگاه بهتر شود. آن چک بکنید خروجی دانشگاه از سال ۸۳ تا الان عجیب و غریب است. همین نقدها در روستا به من شد که پس از ۱۷ سال آمدی چه کار بکنی؟! گفتند آمدی فیلم بگیر و از ما سوء استفاده بکنی و خودت به جایی برسی؟! گفتند نه، آدمم شاید کاری برای تان بکنم. شاید یک نفر صدای تان را شنید. جالب است که آن ها

«در جست و جوی زمان از دست رفته» روایت کارگردانی روستایی است که سال ها با وجود مشکلات فراوان، زندگی اش را وقف هنر کرده است. او را چگونه پیدا کردید و چه چیزی برای تولید مستند درباره او ترغیب تان کرد؟

اشخاصی که در فیلم بازی می کنند، دوستان صمیمی من از کودکی تا امروزند. من ۱۷ سال پیش برای تحصیل در رشته تئاتر به دانشگاه رفتم اما دوستانم در روستا ماندند. متأسفانه در این زمینه خیلی کم کاری کردم و حتی به آن ها سر نزدم. آن ها در فضای تئاترهای قدیمی و سیستم روستایی و سادگی و مهربانی شان ماندند. ایده اولیه فیلم از آنجا آمد که از درون خودم به این حس رسیدم باید سرزنش تا ببینم وضعیت شان چگونه است و آیا هنوز تئاتر کار می کنند؟ در ایام کرونا سری به روستا زدم و درست مثل اسم فیلم، دیدم زمان دیگر از دست رفته چیزهایی که شنیدم، خیلی خوب نبود. حتی خیلی به من نقد شد. واقعا نمی شد کاری کرد. رسیده بودند به جایی که امیدها کامل قطع شده بود. تئاتر از بین رفته بود. کسی که باید خوشحال باشد سال ها برای مردم روستا کار کرده، الان به این نتیجه رسیده که اشتباه کرده است. پس وظیفه خودم دانستم مستندی درباره وضعیت این بچه ها بسازم. باید خودم را راضی می کردم حالا که مدتی نبودم، شاید بتوانم کمک کنم. دیدم شرایط خیلی سخت و ویژه است. در نهایت با همه کم و کاستی ها، این فیلم را آماده کردم و برای جشنواره سینما حقیقت فرستادم.

گفت و گوی وقتنی برگشتید کمکی بکنید.

صبح نو ۱۴

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۸:۵۰

گزارش «صبح نو» از برگزاری جشنواره مونولوگ دانشجویی «افرا»

دانشجویان در دوران کرونا، عمیق تر شده اند

سماضه استاد

جشنواره مونولوگ دانشجویی افرا، جایزه بزرگ استاد ناظرزاده کرمانی، باوقفهای کوتاه به دلیل تعطیلی شهر تهران، اجراهای خود را از سر گرفته است. این جشنواره را «داود نامو»، نویسنده، کارگردان و مدیر مجموعه تئاتر نوفل لوشاتو، برگزار می کند. وی بیشتر نیز جشنواره ای با همین نام را به صورت نمایشنامه خوانی طی چندین سال متوالی برگزار کرده بود. به گفته نامور، در دومین دوره این جشنواره ۱۸ اثر به مرحله پایانی رسیده، ۷۵ اثر انتخاب شده که به صورت فیلم و حضوری مورد بازبینی قرار گرفته اند و از میان آن ها جشنواره امسال اجرا در فرانسسه برای برگزیده برتر است که می تواند اتفاقی مهم هم برای این جشنواره و هم برای برگزیده نهایی آن محسوب شود. در این مجال با «داود نامو» گفت و گو کردیم و او از چگونگی برگزاری این جشنواره به «صبح نو» چنین می گوید:

اولین دوره این جشنواره در سال ۹۸ برگزار شده و دومین دوره آن نیز در حال برگزاری است. چه شد که در ابتدا تصمیم گرفتید جشنواره مونولوگ دانشجویی افرا را برگزار کنید؟

از سال ۹۳ هر سال جشنواره ای را با عنوان «جایزه بزرگ ناظرزاده کرمانی» برگزار کردیم که نمایشنامه خوانی بود. دانشکده سینما تئاتر نیز مدت هاست جشنواره ای برگزار می کند به نام «مونولوگ» که در چند سال اخیر برگزار نشده است. با این اتفاق تصمیم گرفتیم به جای جشنواره نمایشنامه خوانی، مونولوگ برگزار کنیم. هدف من همیشه این بود که بدانم در دانشگاه چه خبر است، چه اتفاقاتی در حال افتادن است و چه خروجی هایی خواهد داشت. خروجی این دانشگاه ها، بعدها به مجموعه ما آمده و من به عنوان مدیر مجموعه، سالن و اجرا می خواهم و من باید بدانم با توجه به شناختی که کسب کرده ام چه کمکی می توانم به آن ها بکنم. به همین دلیل با استاد ناظرزاده کرمانی که همیشه مورد مشورت بنده بودند، صحبت کرده و با کمک ایشان تصمیم به برگزاری جشنواره مونولوگ دانشجویی گرفتیم.

توجه ما نیز این بود که تمام اعضای نمایش، اعم از بازیگر، نویسنده و کارگردان دانشجویان باشند تا بتوانیم فضای دانشگاه را از منظر عملکرد و رویکرد خوب بشناسیم. در دوره اول تمرکزمان بیشتر روی محتوا بود. در سال دوم ما تمرکزمان روی حرفه ای و بهتر برگزار کردن جشنواره گذاشتیم.

و در این راستا، اجرا در فرانسسه را به عنوان جایزه نرفراول برگزیدید؟

همین طور است. خوشبختانه به کمک آقای «جعفر مپهاری» که خودشان مدیر کمپانی تئاتر زندگی در فرانسسه هستند، تصمیم بر این شد که منتخب جشنواره بتوانند در

جشنواره شما مونولوگ دانشجویی است. دانشجویی بودنش را بیشتر توضیح دادید. کمی هم در مورد مونولوگ بودن این جشنواره و دلیل انتخاب این گونه نمایشی بگویید؟

یکی از دلایل همان طور که بیشتر گفتیم برگزار نشدن جشنواره مونولوگ دانشکده سینما تئاتر بود. در جشنواره ما، مونولوگ به معنی روایت کردن موضوعی از سوی یک نفر نیست، بلکه به معنی بازی تک نفره است که دارای کارگردانی، طراحی صحنه، موسیقی و... است. مونولوگ برای شروع کار بازیگرانی که می خواهند در تئاتر فعالیت کنند بسیار مؤثر است. در سوی دیگر، مونولوگ در دوران کرونا به ماکم بسیاری کرد. در این مدت آدم ها کمتر با هم ارتباط داشتند و بازیگرانی توانست خیلی راحت در خانه متنش را نوشته، بازی اش را تمرین کند و فیلم اجرا را برای ما بفرستد. در کل حس من این است که برای شروع یک کار تئاتر دسته جمعی، از بازیگری گرفته تا کارگردانی و نمایشنامه نویسی، مونولوگ راحت تر بوده و شروع خوبی برای هر یک از هنرمندانی است که در این عرصه فعالیت می کنند.

در این شرایط غیرقابل پیش بینی چطور این جشنواره را برنامه ریزی کرده و کار را تا اینجا پیش بردید؟

جشنواره هنوز در نیمه راه است و بخشی از کار باقی مانده است. ما در ادبیات بهشت ماه بازیگری آثار را داشتیم و امیدوار بودیم در خرداد ماه این جشنواره را برگزار کنیم که به تعطیلی ها خوردیم. با باز شدن تئاتر فرصت را مناسب دیدیم تا قبل از محرم کار را تمام کنیم. برای مجوز اجرا از مرکز هنرهای نمایشی هم اقدام کرده بودیم که باز هم به این تعطیلات ۶ روزه خوردیم. در حال حاضر با باز شدن دوباره سالن ها، جدول فروش نمایش ها در سایت تیوال گذاشته و اجراها آغاز شده است.

داوران این جشنواره را هم برای ما معرفی کنید.

آقای «مهرداد کوروش نیا»، آقای «مهران رنجبر»، آقای «جعفر مپهاری» و «ونده» آقای مپهاری مسئول بخش بین الملل هستند و با کمک ایشان کار منتخب برای اجرا به فرانسسه خواهد رفت. «باختم» «سپید ادبی» نیز گفت و گوهای انجام شده و شاید ایشان نیز به جمع داوران اضافه شوند.

تمامی اجراها در محل جدید تماشاخانه نوفل لوشاتو برگزار می شود؟

بله، همین طور است.

کمی از جابه جایی این مجموعه و انتقال به محل جدید برای مخاطبان ما بگویید که گویا با حاشیه هایی نیز همراه بوده است!

پیش از دوران کرونا مجموعه جدید را گرفته و مشغول بازسازی بودیم. متأسفانه در دوران کرونا فشار مالی زیادی به ما تحمیل شده و بنده پیش از یک میلیارد تومان ضرر کردم. مجموعه قبلی نیز ورشکست شد و آن را تعطیل کردیم. مجموعه جدید قرار نبود با نام نوفل لوشاتو بازگشایی شود اما با تعطیل شدن مجموعه قبلی و مشورت و صلاح دید با دوستان تصمیم بر این شد که این مجموعه را هم با همان نام بازگشایی کنیم. این موضوع باعث شد دوستان خبرنگار فکر کنند که اعلام ورشکستگی به نوعی مظلوم نمایی بوده است اما این چنین نبود. وقتی پولی از کف می رود دیگر نیاز به مظلوم نمایی نیست. من در دورانی که مجموعه کار نمی کرد و تعطیل بود، ۶۰۰ میلیون تومان اجاره بها دادم، پول پیش را هم صاحب ملک بازگرداند و صندلی های مجموعه نیز تصرف شد.

پس هدف نوفل لوشاتو قطعاً حمایت از گروه های جوان و دانشجویی است؟

صد درصد. طرحی هم داشتیم در حمایت از کارگردانان جوان که فراخوانش را منتشر کرده و آثار ۲۷ گروه را در ماه گذشته بازیگری کردیم و به دو سه گروه در آینده اجرا خواهیم داد. هر فصل فراخوانی را منتشر کرده و سعی داریم از گروه های جوان حمایت کنیم. حتی در مواقعی تولید را هم خودمان انجام می دهیم که آن ها نگران سالن تمرین و دیگر هزینه ها نباشند.

برای من بسیار مهم و جذاب است که بدانم در دانشگاه چه دروسی و چگونه تدریس می شود و نگاه دانشجویان به چه سمت و سویی رفته است. این می تواند در موضوعات آینده تئاتر ما رویکرد ماه به ماه تاثیر آینه داشته باشد. به عنوان مثال ما باید از این به بعد تئاتر بیست مدرن هم ببینیم، استقبال کنیم و محترم در فضای رئالیستی حرکت کنیم. البته در این دوره پر فرسوس هایی هم داشتیم که به تئاتر ایرانی می پرداخت و این بسیار ارزشمند است که نمایش ایرانی هنوز جایگاه خودش را حفظ کرده و علاقه مندانی میان نسل جوان دارد و ما نیز از این دست کارها استقبال می کنیم.

شما دو دوره این جشنواره را برگزار کرده اید. یکی پیش از دوران کرونا و یکی هم در دوران کرونا در حال برگزاری است و فرمودید که نگاه دانشجویان در دوره جدید فلسفی تر شده است. آیا می توان این نگاه و اثرات دوران کرونا دانست که باعث شده آدم ها عمیق تر فکر کنند؟

صد درصد همین طور است. زمانی که فراخوان دوره دوم را منتشر کردیم یک سال از شروع کرونا گذشته بود. در این مدت با توجه به تعطیلی دانشگاه ها و کلاس های غیر حضوری، دانشجویان خودشان به مطالعه پرداخته و به سمت و سوی موضوعات فلسفی رفته اند. آینده روشن فضای تئاتر را می توان با این دانشجویان پیش بینی کرد. به نظر من در چند سال آینده پس از کرونا فضای فلسفی در آثار تئاتر عمیق تر خواهد بود.

تفاوت آثار این دوره با جشنواره قبل در چه چیزهایی است؟

در دوره قبل محتوا و موضوع برای ما بسیار مهم بود. اینکه دانشجویان در فضای امروز جامعه چه رویکردی دارند. در آن دوره بیشتر مسائلی مانند خودکشی، مرگ، مواد مخدر و هر آنچه نگاه تهمی داشت مورد توجه قرار گرفته بود. امسال اما تفاوت های زیادی با دوره قبل دارد. هنوز بحث ناهمبندی و مرگ در کارهای جشنواره پررنگ است اما به نظری می رسد نگاه زیستی دانشجویان تغییر کرده و فلسفی تر شده است.

تئاتر

ایرج راد: تئاتر هرگز حمایت معنوی نشده است

بزرگتر، ارزنده تر، بالنده تر و بیشتری را در خدمت به این مملکت و مردم این مملکت مانند مردم عزیز خوزستان انجام دهیم.

ایرج راد در بخشی از این نشست به تاریخچه شکل گیری خانه تئاتر اشاره کرد و در این باره عنوان کرد: هنرمندان تئاتر همواره باز حمایتی که می کشیدند سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند و آنچه باید و شاید از این هنرمندان حمایت نشده است. همواره این را گفتم که اگر حمایت های معنوی از هنر تئاتر شود و مسائل دیگر را هم می توانیم حل شده بیندازیم اما متأسفانه حمایت های معنوی از تئاتر هرگز نمی شود و نشده است و به خصوص در این سال ها و دوران کرونا هنرمندان عزیز تئاتر با مسائل و مشکلات عدیده ای روبرو هستند که قابل وصف نیست. ما هر آنچه که در توانمان بود داشتیم و تقاضا کردیم که به هنرمندان کمک شود و حمایت شوند. به خاطر اینکه نه در جایی استخدام هستند، نه حقوق باز نشستگی می گیرند، نه حقوق ایام بیکاری دارند و نه امکان کار برایشان فراهم است. حتی آن زمان که امکان بسیار مختصر کار فراهم بود، در آمد آنچنانی هنرمندان تئاتر از راه تئاتر نداشتند.

ششمین نشست مجازی «تهاد» پیرامون ماهیت و کارکرد خانه ها و انجمن های هنری با موضوع «خانه تئاتر: دیروز، امروز، فردا» در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد.

به گزارش ایلنا، در این برنامه آسیه مزیانی به گفت و گو با ایرج راد، رئیس شورای عالی خانه هنرمندان ایران و رئیس هیات مدیره خانه تئاتر پرداخت.

در ابتدای این برنامه مزیانی به بیانیه های هنرمندان، خانه موسیقی، خانه سینما، خانه تئاتر، جمعی از هنرمندان مستقل فعال در تمامی رشته های هنری، انجمن صنفی گالری داران تهران و بیانیه مشترک ۱۷ انجمن هنرهای تجسمی متشکل از انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران، انجمن هنرمندان مجسمه ساز ایران، انجمن هنرمندان سفالگر، انجمن عکاسان ایران، انجمن هنرمندان نقاش ایران، انجمن تصویرگران ایران، انجمن خوشنویسان ایران و البته بیانیه مشترک بیش از ۹۰ کارتونست در حمایت از اعتراضات به حق هموطنان در خوزستان اشاره کرد و گفت: امیدواریم نهادهای مسئول خیلی زود، درست و دقیق به مطالبات به حق هموطنان عزیزمان در خوزستان پاسخ دهند.

ایرج راد نیز در ابتدای این نشست گفت: عزیزان، هم وطنان و کسانی که سال های سال در روزگار جنگ ضجر کشیده اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی های فراوان دیده اند و امروز اعتراضات به حقی دارند که ما هم معترف به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات بتواند به جای مطلوبی برسد.

وی در باره بیانیه خانه تئاتر بیان کرد: این وظیفه ما، خانه تئاتر و در حقیقت وظیفه همه تئاتری ها است که در مواقعی از این دست و این چنین همراه هم وطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال های سال در جنگ فداکاری و از خود گذشتگی ها کردند، جانشان را فدا کردند، زندگی شان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفریند و کسانی بودند که از خاک این مملکت پاسداری و حمایت و نگهداری کردند، آنها با وجودی که سال های سال از جنگ می گذرند همچنان در وضعیت بسیار نامطلوبی هستند. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد، این کار را انجام دادیم و امیدوار هستیم که بتوانیم وظایف

مهلت ارسال آثار به جایزه سرو تمدید شد

مشاور عالی مدیرعامل انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس از تمدید مهلت ارسال آثار به دومین دوره جایزه سرو خبر داد. به گزارش «وطن امروز»، توحید معصومی، مشاور عالی انجمن تئاتر انقلاب و دفاع مقدس گفت: با توجه به اینکه در دوران رکود نسبی تئاتر در کشور به علت شیوع ویروس «کووید-۱۹» قرار داریم و تئاتر با عدم تداوم و استمرار در اجراها روبه‌رو بوده است، تصمیم گرفته شد به پاس قدردانی از تلاش‌های نویسندگان، پژوهشگران، دانشجویان و فعالان حوزه تئاترهای تلویزیونی دومین دوره جایزه سرو را با تمرکز بر نمایشنامه‌ها، پژوهش‌ها، پایان‌نامه‌ها و تله‌تئاترهای منتشرشده در بازه زمانی سال‌های ۹۰ تا ۹۹ برگزار کنیم. معصومی افزود: بدین منظور با توجه به استقبال قابل قبول از این رویداد و درخواست‌های مکرر متقاضیان، مهلت ارسال آثار به دبیرخانه این جایزه را تا پایان مردادماه ۱۴۰۰ تمدید کردیم تا طیف بیشتری از فعالان حوزه تئاتر مقاومت، انقلاب اسلامی و دفاع مقدس امکان حضور در این رقابت را پیدا کنند. وی اظهار امیدواری کرد که در صورت مساعد بودن شرایط و بهبود اوضاع کرونایی، مراسم اختتامیه و تقدیر از برگزیدگان و منتخبان این رویداد فرهنگی و هنری مهرماه سال جاری و همزمان با هفته گرامیداشت دفاع مقدس در تهران با حضور برگزیدگان و شخصیت‌های فرهنگی هنری برگزار شود.

تئاترهای روی خط قرمز کرونا

اسحاقی، سحر بهرامی، علی پویا قاسمی، المیرا صارمی و سهیل ناجی به ترتیب حضور در صحنه بازیگران این نمایش هستند.

این نمایش هر شب ساعت ۱۹:۳۰ و به مدت ۷۲ دقیقه روی صحنه می‌رود.

«بازی‌های کشتار همگانی» به کارگردانی بهروز سروعلیشاهی دیگر نمایشی است که در سالن صنوبر شهرزاد روی صحنه می‌رود.

این اثر نمایشی به نویسندگی اوژن یونسکو و ترجمه زنده یاد داوود رشیدی با بازی مهدی بازدار، آیت بی‌غم، احمد حامدی، حسام زر نوشه، ملیکا شهاب، عبدالرضا صفری دریایی، نسترن صفری، ساره گندمی، سهیلا مفیدی، لیلا مفیدی، شاهین ملک‌زاده، سعید نبوی، محمد امید دوست، سهیل خبازی‌نژاد و پویا محسنی روی صحنه می‌رود. ساعت اجرای این نمایش ساعت ۲۰ و مدت زمان آن ۹۰ دقیقه است.

مهرگان میزبان «خوک هندی» است

اما خانه نمایش مهرگان در روزهای گرم تابستان میزبان نمایش «خوک هندی» به کارگردانی رامین دولت‌آبادی است.

این نمایش نوشته سباستین تی پری و با ترجمی ساناز فلاح فرد، طراحی و کارگردانی رامین دولت‌آبادی و تهیه‌کنندگی امین صدر، ساعت ۱۸:۳۰ در سالن یک خانه نمایش مهرگان روی صحنه است.

نگار عزیزی، محمد براتعلی، فائزه ثنائی، لاله حشمت پسند و امیرحسین نعیمی در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند.

«مطلق» در نوفل لوشاتو

نمایش «مطلق» به کارگردانی راد پورجبار و تهیه‌کنندگی کاوه سجادی حسینی در عمارت نوفل لوشاتو به صحنه می‌رود.

«مطلق» به نویسندگی راد پورجبار و حمیدرضا هدایتی با بازی مهیار قزل سولفو، مهناز افتاده‌نیا، نعیمه دوستی، هانیه مقدم، آوا طلوعی، جلال محبی، توحید لواسانی، حامد مهدی نژاد، مجید عراقی، محمد جواد شفیع و سینا قاسمی روی صحنه می‌رود.

این نمایش ساعت ۲۰ و به مدت ۷۰ دقیقه اجرا می‌شود.

«خدای کشتار» همچنان روی صحنه است

تماشاخانه مشایخی هم این روزها میزبان نمایش «خدای کشتار» به نویسندگی یاسمینا رضا، مترجمی پویا وکیل‌زاده و کارگردانی شاهین چگینی است. بازیگران این نمایش مهدی اسدی مهشاد اسلام‌زاده کیانا حسین پور مهدی خلیلی درسا درخشان علی شایقی امیر کردی سمانه کمالی، هلیا کوشکی هستند.

فائزه محمدی هر شب ساعت ۲۰ و به مدت ۵۰ دقیقه اجرا می‌شود.

از «ببو» تا کشتارهای همگانی

نمایش «ببو» دیگر اثر تازه‌ای است که اجرای خود را آغاز کرده است.

این نمایش نوشته و کار مهیار شیروانی است و بازیگران آن (به ترتیب الفبا) پرستو الماس، نیکو پشتون، عماد جاویدپور و مسعود رضانی هستند.

این اثر نمایشی هر شب ساعت ۲۰ و سی دقیقه و به مدت ۹۰ دقیقه در سالن گلایل شهرزاد اجرا دارد.

در همین مجموعه چند نمایش دیگر نیز روی صحنه می‌روند.

«شب جنایتکاران» نوشته‌ی خوزه تریاناست که مهدی مبعلی (سهاب) آنرا ترجمه، تهیه و کارگردانی کرده است.

شیرین عطالهی، محمدرضا حسن‌زاده، سوگند دیانی، نازی نخجیری و امید امیر در این نمایش به ایفای نقش پرداخته‌اند. این نمایش در سالن صنوبر از ساعت ۲۰:۳۰ اجرای خود را آغاز می‌کند.

نمایش «خاک سفید» نوشته‌ی محمود احدی نیا به کارگردانی محمدرضا هلال‌زاده و تهیه‌کنندگی حمید علما دیگر اثری است که در سالن از کیده مجموعه شهرزاد روی صحنه است.

صادق برقی، فرید رحمتی، میلاد معیری، مهدی یگانه، نسا یوسفی، حسین کریمی، محسن رضوی‌نیا، علی

کائنات هرچند بر اساس آمارها وضعیت تهران از نظر همه‌گیری کرونا همچنان قرمز است ولی تعدادی از گروه‌های نمایشی تصمیم گرفتند با تمام تعطیلات شش‌روزه تهران و البرز بار دیگر روی صحنه بروند.

تدوام اجراهای نمایشی یکی از مطالبات بخشی از جامعه تئاتری است که معتقدند وقتی همه امور زندگی در جریان است، سالن‌های تئاتر هم باید به فعالیت خود ادامه بدهند.

آنان بر این باور هستند که پروتکل‌های بهداشتی و اصل فاصله‌گذاری اجتماعی در سالن‌های تئاتر بیش از محیط‌هایی همچون رستوران‌ها، کافه‌ها و مراکز خرید رعایت می‌شود. با این حال سالن‌های دولتی همچنان در تعطیلی به سر می‌برند ولی بسیاری از سالن‌های خصوصی چراغ خود را روشن نگه داشته‌اند. دو اثر نمایشی جدید اجرای خود را آغاز کردند.

چیره شدن بر تردید

الهام پاوه نژاد که مدتی در صدد اجرای نمایش کافه‌ای «لاموزیکا» بود، بعد از مشورت با دیگر اعضای گروه اجرایی این نمایش بر تردیدهای خود چیره شد و این اثر نمایشی اجرای خود را با حضور محمد رحمانیان آغاز کرد.

«لاموزیکا» نوشته مارگریت دوراس است که با کارگردانی پاوه نژاد اجرای خود را در کافه گالری باروک آغاز کرده است.

این نمایش با بازی الهام پاوه‌نژاد، احسان کرمی و

«چهار فصل» منتظر نارنجی شدن تهران است

ششمین کارگاه‌های فصلی پروژه‌ی چهارفصل تئاتر ایران به محض خروج تهران از وضعیت قرمز کرونا برگزار می‌شود.

ایوب آقاخانی، طراح و مدیر پروژه‌ی آموزشی نمایشنامه‌نویسی سراسری «چهارفصل تئاتر ایران»، از انتظار دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی حوزه‌ی هنری برای قرار گرفتن پایتخت در وضعیت نارنجی به منظور برگزاری کارگاه‌های فصلی پروژه‌ی جامع ملی آموزش درام‌نویسی به خارج از پایتخت یعنی «چهارفصل تئاتر ایران» خبر داد.

مدیر دفتر مطالعات و پژوهش‌های مرکز هنرهای نمایشی اذعان داشت که ششمین فراخوان این پروژه با عنوان «کودک و محیط زیست» با شرکت علاقه‌مندان به نمایشنامه‌نویسی از استان‌های مختلف مورد استقبال قرار گرفت و طرح‌های منتخب توسط اعضای هیئت‌علمی این فصل متشکل از آقایان شهرام کرمی، سیدحسین فدایی حسین و دکتر سعید اسدی معرفی شدند و نسخه‌ی کامل نمایشنامه‌ی به‌دست‌آمده از طرح‌های منتخب هم توسط اعضای این هیئت‌علمی خوانده شدند که برای منتخبان این مجموعه که برای انتخابشان ادله‌ی اعضای هیئت علمی مینا قرار می‌گیرد، کارگاه حضوری برگزار شود که متأسفانه درست در همین مرحله، تهران از نظر رنگ‌بندی کرونایی در وضعیت قرمز قرار گرفت. به محض خروج از این وضعیت کارگاه‌ها برگزار می‌شوند تا حاضران در کارگاه‌ها، نسخه‌ی نهایی اثر خود را پس از بازنویسی و تصویب وارد مرحله‌ی چاپ کنند.

ایوب آقاخانی برگزیدگان این فصل برای شرکت در کارگاه‌های فصلی و بازنویسی اثر نهایی و احتمال چاپ آثار را به شرح زیر اعلام کرد:

«دخت نارنج و ترنج» نوشته‌ی امیرحسین طاهری از کرمان

«دوستی مبارک و آقای درخت» نوشته‌ی پژمان شاهرودی از لرستان

«ژبان» نوشته‌ی صابر دل‌بینا از کردستان

«زیبا» نوشته‌ی فاطمه شافعیان از مازندران

«دنیای خاکستری» نوشته‌ی کورش نیک‌پیم از اصفهان

«دماغ یا بوق» نوشته‌ی لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین

«فلامینگو» نوشته‌ی لیلا روغنگیر قزوینی از قزوین

گفتنی است معمولاً فراخوان جدید این پروژه همزمان با برگزاری کارگاه‌های فصلی آن منتشر می‌شود.

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۰۸:۵۰

تئاتر مولوی همچنان تعطیل است

اینکه گروه‌ها نمی‌توانند زمانبندی درستی برای اجرای آثارشان داشته باشند مسأله‌ای است که در ایام کرونایی گریبان گروه‌ها را گرفته و آنها هم به لحاظ مادی و هم به لحاظ معنوی متضرر می‌شود. هم ما و هم نهادهای حمایتی باید تا جایی که می‌توانیم جبران بخشی از این ضرر را پوشش دهیم. وی با بیان اینکه سعی بر این است که با جذب حمایت از دانشگاه‌هایی که قرار است تولیدات شان روی صحنه بروند و همچنین جذب حمایت از اداره کل فرهنگی وزارت علوم از گروه‌های دانشجویی حمایت مالی شود، افزود: انتظار می‌رود شورای ساخت و حمایت اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز نگاه ویژه‌تری در حمایت مالی از گروه‌های تئاتر دانشجویی داشته باشد. حریری در پایان سخنانش خود تصریح کرد: ما سعی می‌کنیم به لحاظ برنامه‌ریزی نیز با افزودن تعداد اجراهای عمومی نیز فرصت جبران بخشی از ضرر مالی وارد شده به گروه‌ها را فراهم کنیم. از این رو بعد از شروع مجدد فعالیت‌های صحنه‌ای مرکز تئاتر مولوی، برای هر گروه حدود ۳۰ تا ۳۵ اجرای عمومی در نظر خواهیم گرفت که در گذشته تعداد اجراها ۱۸ تا ۲۰ بوده است.

بستر فضای مجازی انجام می‌دهیم. حریری با بیان اینکه مرکز تئاتر مولوی قائل به مصوبت ستاد ملی مقابله با کرونا است، اظهار کرد: به‌شخصه معتقدم سالن‌هایی نظیر مرکز تئاتر مولوی از مجموعه‌های کم‌خطر هستند و فعالیتشان طی دوران کرونایی، خطری به لحاظ ابتلا و سرایت ویروس برای مخاطبان و گروه‌های تئاتری ایجاد نکرده‌اند. مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره برنامه‌ریزی برای جبران بخشی از ضرر مالی گروه‌های دانشجویی که قرار بود آثارشان را در سالن‌های این مرکز روی صحنه ببرند، تأکید کرد:

مدیر مرکز تئاتر مولوی اعلام کرد میزبانی از نمایش‌ها در این مرکز منوط به بهبود شرایط کرونایی و صدور مجوزهای لازم از سوی دانشگاه تهران است و فکس فعالیت‌های مجازی تئاتر مولوی انجام می‌شود.

امیرحسین حریری مدیر مرکز تئاتر مولوی درباره وضعیت از سرگیری فعالیت‌های اجرایی این مرکز و میزبانی از اجراهای نمایشی، گفت: ما در مرکز تئاتر مولوی و پیش از قرمز شدن شرایط کرونایی شهر تهران و پیش از اینکه فعالیت‌های تئاتری بر اساس اطلاعیه ستاد ملی مقابله با کرونا معلق شود، برنامه‌ریزی‌های لازم برای جدول اجرایی فصل تابستان مرکز را انجام داده بودیم و گروه‌های نمایشی مشخص و در حال تمرین و آماده‌سازی آثارشان برای اجرای عمومی بودند.

وی یادآور شد: ما در زمینه فعالیت قائل به مصوبت ستاد ملی مقابله با کرونا و تصمیماتی هستیم که از سوی مدیران دانشگاه تهران اخذ می‌شود. تا شرایط کرونایی بهبود پیدا کند و همچنین مجوزهای لازم برای از سرگیری فعالیت‌ها از دانشگاه تهران اخذ شود، فعالیت‌های پژوهشی و آموزشی مرکز تئاتر مولوی را در

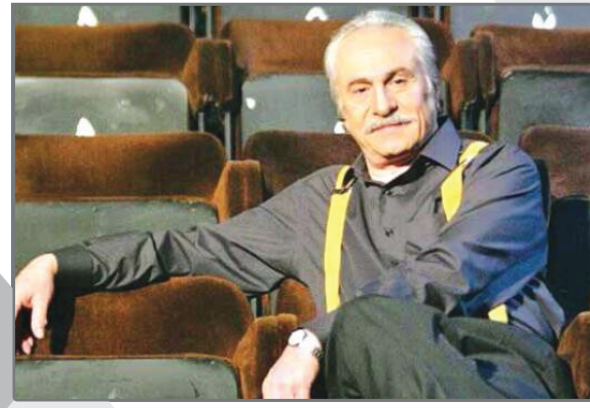

تاریخ انتشار: چهارشنبه ۶ مرداد ماه ۱۴۰۰ * ۸:۵۰

ایرج راد:

کمک ها در حد مسکن های موقتی است

که کسانی به دنبال پول و ثروت بودند، هنرمندان تئاتر در یک اتساق کوچک تمرین به دنبال این بودند که یک بله را چطور بگویند که اثر گذار باشد و معنی درست را بدهد. آنها به دنبال معنی واقعی، انسانیت و فرهنگ بودند. آن‌ها پر و انباشته از ثروتی هستند که به چشم نمی‌آید. آنها کسانی نیستند که دست تکدی‌گری دراز کرده باشند. آنها آدم‌های بسیار با شرف و صبوری هستند که با تمام وجودشان این مملکت و این مردم را دوست دارند و سعی می‌کنند کاری انجام دهند، در این زمینه مسئولیتی داشته باشند و بتوانند مسئولیتشان را به خوبی انجام دهند. بنابراین آن چیزی که ما می‌گوییم این است که این حق‌شان است که باید داده شود، حقوق واقعی آنان و نتیجه زحماتشان است که باید داده شود. وی افزود: هنرمندان بسیاری را داشتیم که سال‌های سال برای این مملکت افتخار آفرینند، الان در میان ما نیستند و رفتند. متأسفم که در جایی که باید، هیچ نامی از آنان برده نمی‌شود در حالیکه هنوز در خاطره مردم حضور دارند. امیدوارم کسانی که باید این مسائل را بشنوند و بتوانند در این راه قدمی بردارند و کمک کنند، نه فقط به هنرمندان تئاتر بلکه به این جامعه و فرهنگ آن، بتوانند کمک کنند. راد درباره برگزاری مجمع هنرمندان تئاتر مقابل مجلس شورای اسلامی که زمستان گذشته رخ داد، نیز گفت: بعد از آن مجمع قول‌هایی در ارتباط با بودجه سال ۱۴۰۰ داده شد. خیلی از دوستان پیگیری کردند که نتیجه چه شد، در اثر پیگیری‌ها، جوانی که از طرف آقای هاشمی در یکی از نشریات داده شد این بود که ۳۵۰ میلیارد تومان در اختیار صندوق اعتباری هنر بابت ماده ۹۹ بند چ برای همه این صنوف مختلف در ارتباط با حقوق ایام بیکاری قرار خواهد گرفت. این چیزی است که من اطلاع دارم اما تا چه حد اجرایی و عملیاتی شود و این پول کی و چگونه به حساب ریخته شود، را ما اطلاع نداریم.

شادروان حمید سمندریان بود که درباره لزوم صنف صحبت کرد.

بنا بر این گزارش، مدیر عامل پیشین خانه تئاتر با ارائه توضیحاتی درباره اختصاص ساختمانی در خیابان صبا جنوبی به خانه تئاتر و مشکلاتی که در این زمینه با شهرداری تهران در دوره مدیریت محمود احمدی نژاد وجود داشت، اشاره کرد و از تنگناهای مالی این مجموعه سخن گفت. او یادآوری کرد که اهالی خانه تئاتر برای در اختیار گرفتن یک ساختمان و تجهیز آن چه فراز و فرودهایی طی کردند و ۱۱ سال طول کشید تا ساختمان این خانه در خیابان سمیه ساخته شود. راد در ادامه درباره تلاش‌های خانه تئاتر برای حل مشکلات بیمه و معیشتی هنرمندان در دوران کرونا سخن گفت و افزود که این شکل برای حل این مشکلات با نهادهای گوناگون رایزنی کرده اما کمک‌هایی که انجام شده، بسیار اندک و در حد مسکن های موقت بوده است. او در عین حال تأکید کرد: نمی‌خواهیم بگوییم هنرمندان ما بی چیز هستند بلکه آنان فوق‌العاده‌اند. آن زمان

ایرج راد آرزو کرد که مشکل بی آبی خوزستان هر چه زودتر به یک نتیجه مطلوب برسد و در عین حال از خانه تئاتر و دغدغه هنرمندان در روزگار کرونایی گفت. رییس هیات مدیره خانه تئاتر در این باره گفت: هم‌وطنان و کسانی که سال‌های سال در روزگار جنگ زجر کشیده‌اند، حتی بعد از روزگار جنگ هم سختی‌های فراوان دیده‌اند و امروز اعتراضات به حقی دارند که ما هم معترف به آن هستیم. امیدواریم که این اعتراضات به جای خوبی برسد. او که در ششمین نشست مجازی «نهاد» که عصر یکشنبه ۳ مرداد ماه در صفحه اینستاگرام خانه هنرمندان ایران برگزار شد، سخن می‌گفت، درباره بیانیه خانه تئاتر در حمایت از هم‌وطنان خوزستانی توضیح داد: وظیفه همه تئاتری‌ها است که در مواقعی از این دست، همراه هم‌وطنان عزیزمان و بخصوص کسانی که سال‌های سال در جنگ فداکاری و از خودگذشتگی‌ها کردند، جانشان را فدا کردند، زندگی‌شان را از دست دادند، برای ایران افتخار آفرینند، حمایت کنیم. هم‌وطنان عزیز خوزستانی از خاک این مملکت پاسداری و حمایت و نگهداری کردند. آنها با وجودی که سال‌های سال از جنگ می‌گذرد، همچنان در وضعیت بسیار نامطلوبی هستند. این وظیفه کوچکی بود که بر عهده ما گذاشته شد که انجام دادیم و امیدواریم بتوانیم وظایف بزرگتری در خدمت به این مملکت و مردم عزیزمان از جمله مردم خوزستان انجام دهیم.

راد در بخش دیگری از سخنانش با ابراز تأسف از بی توجهی به تئاتر ادامه داد: هنرمندان تئاتر هم‌سواره با تلاش خود سعی کردند چراغ تئاتر این مملکت را روشن نگه دارند ولی آنچه‌ای که باید و شاید از آنان حمایت نشده است. همواره گفتم که اگر از تئاتر حمایت‌های معنوی بشود، می‌توانیم مسائل دیگر را حل‌شده ببنداریم اما متأسفانه هرگز این اتفاق رخ نداده و به خصوص یکی از کسانی که در آن جلسه سخنرانی کرد